

**Ocena programowa
Profil ogólnoakademicki**

Raport Samooceny

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej oceniany kierunek studiów:

Akademia Pomorska w Słupsku

Biuro Rektora:

ul. Bohaterów Westerplatte 64

76-200 Słupsk

Nazwa ocenianego kierunku studiów: **historia**

1. Poziom/y studiów: **studia pierwszego stopnia / studia drugiego stopnia**
2. Forma/y studiów: **stacjonarne**
3. Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek^{1,2}
historia, nauki o polityce i administracji

W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny:

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

- a. Nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku.

Nazwa dyscypliny wiodącej	Punkty ECTS	
	liczba	%
Historia	168	93

- b. Nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku.

L.p.	Nazwa dyscypliny	Punkty ECTS	
		liczba	%
1.	Nauki o polityce i administracji	12	7

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA

¹Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. 2018 poz. 1818).

² W okresie przejściowym do dnia 30 września 2019 uczelnie, które nie dokonały przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych lub artystycznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, z późn. zm.) podają dane dotyczące dotychczasowego przyporządkowania kierunku do obszaru kształcenia oraz wskazania dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, do których odnoszą się efekty kształcenia.

- a. Nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku.

Nazwa dyscypliny wiodącej	Punkty ECTS	
	liczba	%
Historia	106	88

- b. Nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku.

L.p.	Nazwa dyscypliny	Punkty ECTS	
		liczba	%
1.	Nauki o polityce i administracji	14	12

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się [Absolwent studiów pierwszego stopnia:]
WIEDZA: ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE	
K1_W01	Zna i rozumie zjawiska i procesy historyczne łączące przeszłość z teraźniejszością.

K1_W02	Ma ogólną wiedzę na temat różnych wydarzeń historycznych, które odegrały czołową rolę w procesie dziejowym.
K1_W03	Ma ogólną wiedzę z zakresu sfragistyki, heraldyki, chronologii, genealogii i innych nauk pomocniczych historii, niezbędnych do rozumienia zjawisk historycznych.
K1_W04	Ma ogólną wiedzę dotyczącą przyczyn, przebiegu zdarzeń i wielopłaszczyznowych skutków w zakresie studiowanego kierunku.
K1_W05	Ma ogólną wiedzę w zakresie pojęć i terminów historycznych, pozwalającą na naukowe rozumienie historii i interpretowanie zjawisk. Zna takie pojęcia jak m. in. renesans karoliński, uniwersalizm chrześcijański, humanizm, reformacja, wiosna ludów, rewolucja przemysłowa łączy elementy wiedzy historycznej z wiedzą współczesną.
K1_W06	Ma ogólną wiedzę z zakresu nauk pokrewnych, takich jak geografia historyczna i polityczna, pozwalających na kompleksową analizę procesów historycznych i wyjaśnianie zjawisk z wyszczególnieniem ciągów historycznych.
K1_W07	Ma ogólną wiedzę o prawidłowościach w systemach politycznych (od wspólnoty plemiennej poprzez monarchie do demokracji) obecnych w historii oraz o ich źródłach, naturze, specyfice i wpływie na teraźniejszość.
K1_W08	Ma ogólną wiedzę o prawidłowościach w historii, zna ciągi genetyczne i rolę źródeł historycznych, pisanych i materialnych w rozumieniu historii.
K1_W09	Ma ogólną wiedzę o znaczeniu ciągłości zmian w historii, zna historyczne przyczyny współczesnych wydarzeń.
K1_W10	Zna i rozumie zasady związane z ochroną własności intelektualnej i praw autorskich. Zna pojęcia „prawa autorskie”, „prawa pokrewne”. Orientuje się we wkładzie legislacyjnym UE w ochronę praw własności.
K1_W11	Zna zasady przedsiębiorczości i wie, jakie znaczenie mają takie cechy jak dynamizm, aktywność, umiejętność przystosowania się, innowacyjność i motoryka w wykonywaniu zawodu.
UMIEJĘTNOŚCI: Absolwent potrafi	
K1_U01	Prawidłowo interpretuje i wyjaśnia zjawiska społeczne, wyjaśnia rolę grup społecznych w kontekście zmian historycznych, zarysowując ich ciągłość.
K1_U02	Wykorzystuje wiedzę historyczną do prawidłowego formułowania ocen i opinii w wyjaśnianiu zjawisk. Rozumie prawo jednostki do samodzielnych ocen zgodnie z zasadą wielości prawd historycznych.
K1_U03	Potrafi posługiwać się w sposób ogólny pojęciami historycznymi w celu rozwiązywania wybranych problemów i interpretowania zjawisk.
K1_U04	W procesie dydaktycznym przekazuje wiedzę uczniom, dodatkowo pogłębioną w czasie studiów drugiego stopnia, uzasadniając narrację historyczną w oparciu o pojęcia historyczne.
K1_U05	Posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy w różnych zakresach i formach, rozszerzoną o krytyczną analizę skuteczności i przydatności stosowanej wiedzy historycznej. Wykorzystuje wiedzę w procesie edukacji szkolnej i pozaszkolnej.

K1_U06	Posiada umiejętność samodzielnego proponowania rozwiązań konkretnych wątpliwości i niejasności historycznych, szczególnie w odniesieniu do krytyki tekstu lub źródła historycznego.
K1_U07	Wykorzystuje język naukowy z zakresu historii i archiwistyki w dyskusji naukowej i w pracach badawczych. Przedstawia oceny historyczne, broni swojego stanowiska.
K1_U08	Posiada umiejętności językowe zgodnie z wymogami poziomu B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
K1_U09	Sprawnie sporządza opracowania historyczne w oparciu o warsztat naukowy historyka, także w języku obcym. Interpretuje i stosuje zasady prawa archiwalnego, bibliotecznego i muzealnego.
K1_U10	Posiada umiejętność wystąpień naukowych z zakresu historii, także w języku obcym. Bierze udział w konferencjach, popularyzuje historię.
K1_U11	Odczuwa potrzebę stałego podnoszenia poziomu własnej wiedzy i umiejętności i realizuje swoje potrzeby w tym zakresie na studiach drugiego stopnia.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K1_K01	Potrafi inspirować innych do nauki i organizować proces efektywnego uczenia się, szczególnie w oparciu o aktywne metody, np. lekcję problemową, warsztaty.
K1_K02	Potrafi współpracować w grupie, zarówno we współpracy z klasą, gronem pedagogicznym, jak i innych grupach społecznych zajmujących się historią w sposób bezpośredni lub pośredni.
K1_K03	Określa priorytety służące realizacji określonych celów i realizuje je. Stawia cele, zgodnie z taksonomią celów uczenia się. Określa cele w grupach popularyzujących historię.
K1_K04	Właściwie identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu. Problemy związane z dylematami lekcyjnymi rozwiązuje poprzez aktywność uczniowską, stosując różne formy zajęć.
K1_K05	Przewiduje skutki swojej działalności naukowej i zawodowej, planuje dalsze uczenie się. Indywidualizuje pracę z uczniami lub grupami zajmującymi się historią zawodowo lub niezawodowo, zachęca do czytania literatury historycznej, traktując literaturę jako element zainteresowania ucznia przedmiotem.
K1_K06	Inspiruje środowisko, w którym funkcjonuje, do wdrażania innowacji w zakresie rozwiązania problemów.
K1_K07	Potrafi uzupełniać swoją wiedzę i umiejętności, postrzegać je w wymiarze interdyscyplinarnym. Korzysta z różnych form uczenia się, także w zakresie nauk społecznych, wykorzystując tę wiedzę w pracy zawodowej.
K1_K08	Myśli i działa w sposób przedsiębiorczy. Działaniem tym inspiruje innych.

Symbol	Opis efektów uczenia się dla ścieżki kształcenia nauczycielskiego	Efekty szczegółowe
--------	---	--------------------

efektu uczenia się		
WIEDZA zna i rozumie:		
SN1_W01	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;	B2.W3 C.W2 D1.W2 D1.W6 D1.W8 D1.W.12 D1.W15
SN1_W02	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;	B1.W1 B1.W2 B1.W4 B2.W3 C.W1 C.W2 C.W3 C.W4 C.W6 D1.W1 D1.W2 D1.W4 D1.W6 D1.W13 D1.W15
SN1_W03	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;	B2.W2 B2.W3 B2.W4 B2.W7 D1.W4 D1.W9 D1.W13 D1.W15
SN1_W04	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym);	B2.W7 B3.W1 B3.W2 B3.W3 D1.W1

		D1.W2 D1.W4 D1.W6 D1.W10 D1.W11
SN1_W05	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;	C.W5 C.W7 D1.W1 D1.W3 D1.W5 D1.W6 D1.W7 D1.W14 D1.W1 D1.W3
SN1_W06	strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji;	B2.W1 D1.W2 D1.W2 D1.W3
SN1_W07	podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych;	B2.W1 D1.W7
SN1_W08	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością;	B2.W4 D1.W1 D1.W4
SN1_W09	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy;	B3.W3 D1.W1 D1.W4
SN1_W10	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;	C.W7 D1.W7 D1.W8
SN1_W11	treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem;	C.W3
SN1_W12	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.	C.W3 C.W4 C.W6 D1.W1 D1.W8 D1.W9

		D1.W15
UMIEJĘTNOŚCI		
potrafi:		
SN1_U01	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów;	B1.U1 B1.U2 B2.U3 B2.U5 B3.U1 B3.U2 B3.U3 B3.U4 B3.U6 D1.U1 D1.U4 D1.U6 D1.U7 D1.U11 D2.U1 D2.U2
SN1_U02	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych;	B2.U1 B2.U5 B3.U5 C.U1 C.U3 C.U4 D1.U1 D1.U3 D1.U7 D1.U8 D1.U9 D1.U11 D1.U2
SN1_U03	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;	C.U1 C.U3 C.U5 D1.U4 D1.U11
SN1_U04	projektować i realizować programy nauczania z	C.U2

	uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;	D1.U3 D1.U4 D1.U7 D1.U9 D1.U11 D1.U2
SN1_U05	projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;	B2.U4 B2.U5 B2.U6 B3.U5 D1.U6 D1.U7
SN1_U06	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia;	B2.U6 C.U3 D1.U5 D1.U7
SN1_U07	podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów;	B2.U7 C.U5 D1.U5 D1.U6 D1.U7
SN2_U08	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów;	D1.U2 D1.U4 D1.U7 D1.U11
SN1_U09	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów;	C.U3 D1.U11
SN1_U10	wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem;	C.U6 B2.U7
SN1_U11	monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły;	C.U6 D1.U5 D1.U6
SN1_U12	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego;	C.U1 D1.U4 D1.U7 D1.U11

SN1_U13	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;	C.U3 D1.U5 D1.U6 D1.U8 D1.U11
SN1_U14	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych;	B2.U7 D1.U7
SN1_U15	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;	C.U8 D1.U9 D1.U10
SN1_U16	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;	C.U7
SN1_U17	udzielać pierwszej pomocy;	B2.U5
SN1_U18	samodzielne rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.	B2.U2 D1.U7
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:		
SN1_K01	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;	B2.K1 C.K2 D1.K7 D1.K1
SN1_K02	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;	B2.K1 B2.K2 C.K1 D1.K3 D1.K5
SN1_K03	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;	B2.K1 B2.K2 D1.K1 D1.K5 D1.K6
SN1_K04	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;	C.K1 D1.K1 D1.K3 D2.K1 D1.K8
SN1_K05	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i	B2.K4

	podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska;	D1.K2 D1.K5
SN1_K06	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji;	B2.K4
SN1_K07	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.	B2.K3 B2.K4 B3.K1 D1.K1 D1.K2 D1.K5 D1.K1

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się [Absolwent studiów pierwszego stopnia:]
WIEDZA: ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE	
K2_W01	Zna i rozumie zjawiska i procesy historyczne łączące przeszłość z teraźniejszością.
K2_W02	Ma poszerzoną wiedzę na temat różnych wydarzeń historycznych, które odegrały czołową rolę w procesie dziejowym.
K2_W03	Ma poszerzoną wiedzę z zakresu sfragistyki, heraldyki, chronologii, genealogii i innych nauk pomocniczych historii, niezbędnych do rozumienia zjawisk historycznych.
K2_W04	Ma poszerzoną wiedzę dotyczącą przyczyn, przebiegu zdarzeń i wielopłaszczyznowych skutków w zakresie studiowanego kierunku.
K2_W05	Ma poszerzoną wiedzę w zakresie pojęć i terminów historycznych, pozwalającą na naukowe rozumienie historii i interpretowanie zjawisk. Łączy elementy wiedzy historycznej z wiedzą współczesną.
K2_W06	Ma poszerzoną wiedzę z zakresu nauk pokrewnych, takich jak geografia historyczna i polityczna, pozwalających na kompleksową analizę procesów historycznych i wyjaśnianie zjawisk z wyszczególnieniem ciągów historycznych.

K2_W07	Ma poszerzoną wiedzę o prawidłowościach w systemach politycznych (od wspólnoty plemiennej poprzez monarchie do demokracji) obecnych w historii oraz o ich źródłach, naturze, specyfice i wpływie na teraźniejszość.
K2_W08	Ma poszerzoną wiedzę o prawidłowościach w historii, zna ciągi genetyczne i rolę źródeł historycznych, pisanych i materialnych w rozumieniu historii.
K2_W09	Ma poszerzoną wiedzę o znaczeniu ciągłości zmian w historii, zna historyczne przyczyny współczesnych wydarzeń.
K2_W10	Zna i rozumie zasady związane z ochroną własności intelektualnej i praw autorskich. Zna pojęcia „prawa autorskie”, „prawa pokrewne”. Dobrze orientuje się we wkładzie legislacyjnym UE w ochronę praw własności.
K2_W11	Zna zasady przedsiębiorczości i wie, jakie znaczenie mają takie cechy jak dynamizm, aktywność, umiejętność przystosowania się, innowacyjność i motoryka w wykonywaniu zawodu.
UMIĘTNOŚCI: Absolwent potrafi	
K2_U01	Prawidłowo interpretuje i wyjaśnia zjawiska społeczne, wyjaśnia rolę grup społecznych w kontekście zmian historycznych, zarysowując ich ciągłość i wyjaśnia je.
K2_U02	Wykorzystuje wiedzę historyczną do prawidłowego formułowania ocen i opinii w wyjaśnianiu zjawisk. Rozumie prawo jednostki do samodzielnych ocen zgodnie z zasadą wielości prawd historycznych.
K2_U03	Potrafi posługiwać się w sposób rozszerzony pojęciami historycznymi w celu rozwiązywania wybranych problemów i interpretowania zjawisk oraz interpretuje je.
K2_U04	W procesie dydaktycznym przekazuje wiedzę uczniom, dodatkowo pogłębioną w czasie ustawicznego uczenia się, uzasadniając narrację historyczną w oparciu o pojęcia historyczne.
K2_U05	Posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy w różnych zakresach i formach, rozszerzoną o krytyczną i wyjaśniającą analizę skuteczności i przydatności stosowanej wiedzy historycznej. Wykorzystuje wiedzę w procesie edukacji szkolnej i pozaszkolnej.
K2_U06	Posiada umiejętność samodzielnego proponowania rozwiązań konkretnych wątpliwości i niejasności historycznych, szczególnie w odniesieniu do krytyki tekstu lub źródła historycznego oraz zjawisk historycznych.
K2_U07	Wykorzystuje język naukowy z zakresu historii i archiwistyki w dyskusji naukowej i w pracach badawczych. Przedstawia oceny historyczne, broni swojego stanowiska, jak i tworzy własne oceny.
K2_U08	Posiada umiejętności językowe zgodnie z wymogami poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
K2_U09	Sprawnie sporządza opracowania historyczne w oparciu o warsztat naukowy historyka, także w języku obcym. Interpretuje i stosuje zasady prawa archiwalnego, bibliotecznego i muzealnego oraz inicjuje rozwiązania systemowe w tym zakresie.
K2_U10	Posiada umiejętność wystąpień naukowych z zakresu historii, także w języku obcym. Bierze udział w konferencjach, popularyzuje historię i nauki pokrewne.
K2_U11	Odczuwa potrzebę stałego podnoszenia poziomu własnej wiedzy i umiejętności i realizuje swoje potrzeby w tym zakresie przez całe życie poprzez różne formy

	uczenia się.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K2_K01	Potrafi inspirować innych do nauki i organizować proces efektywnego uczenia się, szczególnie w oparciu o aktywne metody, np. lekcję problemową, warsztaty, sympozja, konferencje itp.
K2_K02	Potrafi współpracować w grupie, zarówno we współpracy z klasą, gronem pedagogicznym, jak i innych grupach społecznych zajmujących się historią w sposób bezpośredni lub pośredni.
K2_K03	Określa priorytety służące realizacji określonych celów i realizuje je z możliwością przewodniczenia grupom realizującym zadania w tym zakresie. Stawia cele, zgodnie z taksonomią celów uczenia się. Określa i samodzielnie lub w grupie realizuje cele w grupach popularyzujących historię.
K2_K04	Właściwie identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu. Problemy związane z dylematami lekcyjnymi rozwiązuje poprzez aktywność uczniowską, stosując różne formy zajęć.
K2_K05	Przewiduje skutki swojej działalności naukowej i zawodowej, planuje dalsze uczenie się. Indywidualizuje pracę z uczniami lub grupami zajmującymi się historią zawodowo lub niezawodowo, zachęca do czytania literatury historycznej, traktując literaturę jako element zainteresowania ucznia przedmiotem, inspirując uczniów lub grupę do działań.
K2_K06	Inspiruje środowisko, w którym funkcjonuje, do wdrażania innowacji w zakresie rozwiązania problemów, jak i nadzoruje ten proces.
K2_K07	Potrafi uzupełniać swoją wiedzę i umiejętności, postrzegać je w wymiarze interdyscyplinarnym. Korzysta z różnych form uczenia się, także w zakresie nauk społecznych, wykorzystując tę wiedzę w pracy zawodowej.
K2_K08	Myśli i działa w sposób przedsiębiorczy. Działaniem tym inspiruje innych.

Symbol efektu uczenia	Dodatkowe efekty uczenia się dla ścieżki nauczycielskiej
WIEDZA: ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE (posiada wiedzę na temat)	
K2_W01	rozwoju człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, poszerzoną w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych

K2_W02	procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, w tym w działalności pedagogicznej (dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej), oraz ich prawidłowości i zakłóceń
K2_W03	wychowania i kształcenia, w tym ich filozoficznych, społeczno-kulturowych, psychologicznych, biologicznych i medycznych podstaw
K2_W04	współczesnych teorii dotyczących wychowania, uczenia się i nauczania oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów
K2_W05	głównych środowisk wychowawczych, ich specyfiki i procesów w nich zachodzących
K2_W06	projektowania i prowadzenia badań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej, poszerzoną w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych i uwzględniającą specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z zaburzeniami w rozwoju
K2_W07	struktury i funkcji systemu edukacji – celów, podstaw prawnych, organizacji i funkcjonowania instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych
K2_W08	podmiotów działalności pedagogicznej (dzieci, uczniów, rodziców i nauczycieli) i partnerów szkolnej edukacji (np. instruktorów harcerskich) oraz specyfiki funkcjonowania dzieci i młodzieży w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych
K2_W09	specyfiki funkcjonowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych
K2_W10	metodyki wykonywania zadań – norm, procedur i dobrych praktyk stosowanych w wybranym obszarze działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach ogólnodostępnych, w szkołach i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych)
K2_W11	bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, do pracy w których uzyskuje przygotowanie
K2_W12	projektowania ścieżki własnego rozwoju i awansu zawodowego
K2_W13	etyki zawodu nauczyciela
UMIEJĘTNOŚCI (Absolwent potrafi)	
K2_U01	potrafi dokonywać obserwacji sytuacji i zdarzeń pedagogicznych
K2_U02	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii do analizowania i interpretowania określonego rodzaju sytuacji i zdarzeń pedagogicznych, a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji
K2_U03	potrafi posługiwać się wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, psychologii oraz dydaktyki i metodyki szczegółowej w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych na poszczególnych etapach edukacyjnych
K2_U04	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczną (dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą), korzystając z różnych źródeł (w języku polskim i obcym) i nowoczesnych technologii

K2_U05	posiada umiejętności diagnostyczne pozwalające na rozpoznawanie sytuacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, opracowywanie wyników obserwacji i formułowanie wniosków
K2_U06	posiada rozwinięte kompetencje komunikacyjne: potrafi porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej, dialogowo rozwiązywać konflikty i konstruować dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie szkolnej
K2_U07	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych związanych z odpowiednimi etapami edukacyjnymi
K2_U08	potrafi dobierać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) oraz wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy dydaktycznej
K2_U09	potrafi kierować procesami kształcenia i wychowania, posiada umiejętność pracy z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym)
K2_U10	potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych, wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy oraz inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
K2_U11	potrafi pracować z uczniami, indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów (w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce
K2_U12	potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w wykonywanej działalności
K2_U13	potrafi pracować w zespole, pełniąc różne role; umie podejmować i wyznaczać zadania; posiada elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację działań pedagogicznych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych), posiada umiejętność współpracy z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów
K2_U14	potrafi analizować własne działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze) i wskazywać obszary wymagające modyfikacji, potrafi eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne
K2_U15	potrafi zaprojektować plan własnego rozwoju zawodowego
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K2_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; dokonuje oceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w trakcie realizowania działań pedagogicznych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych)
K2_K02	jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych zadań zawodowych wynikających z roli nauczyciela
K2_K03	ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) w stosunku do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
K2_K04	ma świadomość znaczenia profesjonalizmu, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej; wykazuje cechy refleksyjnego praktyka

K2_K05	ma świadomość istnienia etycznego wymiaru diagnozowania i oceniania uczniów
K2_K06	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze)
K2_K07	jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły
W ZAKRESIE JĘZYKA OBCEGO, W PRZYPADKU GDY JĘZYK OBCY:	
U_01	jest specjalnością kształcenia – ma umiejętności językowe w zakresie języka obcego, do nauczania którego uzyskuje przygotowanie, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz w zakresie języka obcego niebędącego specjalnością kształcenia zgodne z wymaganiami ustalonymi dla określonego obszaru i poziomu kształcenia w Krajowych Ramach Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego
U_02	nie jest specjalnością kształcenia – ma umiejętności językowe zgodne z wymaganiami ustalonymi dla określonego obszaru i poziomu kształcenia w Krajowych Ramach Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego
W ZAKRESIE TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ – POSIADA:	
W_01	podstawową wiedzę i umiejętności w zakresie technik informatycznych, przetwarzania tekstów, wykorzystywania arkuszy kalkulacyjnych, korzystania z baz danych, posługiwania się grafiką prezentacyjną, korzystania z usług w sieciach informatycznych, pozyskiwania i przetwarzania informacji
U_01	umiejętność zróżnicowanego wykorzystywania technologii informacyjnej w pracy pedagogicznej
W ZAKRESIE EMISJI GŁOSU – POSIADA:	
W_01	podstawową wiedzę o funkcjonowaniu i patologii narządu mowy
U_01	wykształcone prawidłowe nawyki posługiwania się narządem mowy
W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY:	
W_01	posiada niezbędną wiedzę z zakresu zasad bezpieczeństwa, udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna

Skład zespołu przygotowującego raport samooceny

Imię i nazwisko	Tytuł lub stopień naukowy/stanowisko/funkcja pełniona w uczelni
Wojciech Skóra	Profesor, doktor habilitowany / Dyrektor Instytutu Historii
Józef Szymański	Profesor, doktor habilitowany / Zastępca Dyrektora Instytutu Historii
Kacper Pencarski	Doktor / Zastępca Dyrektora Instytutu Historii
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

Spis treści

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów	3
Skład zespołu przygotowującego raport samooceny	16
Prezentacja uczelni	19
Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim	20
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	20
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	23
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	33
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	40
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	44
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	48
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	50
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	52
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	56
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	57
Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów	61
Część III. Załączniki	63
Załącznik nr 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów	63
Załącznik nr 2. Wykaz materiałów uzupełniających	74

Prezentacja uczelni

Należy krótko przedstawić aktualne, istotne informacje charakteryzujące uczelnię w powiązaniu z prowadzeniem ocenianego kierunku studiów (rekomendowane co najwyżej 1800 znaków).

Akademia Pomorska w Słupsku (dalej: AP) powstała w czerwcu 1969 r. jako uczelnia pedagogiczna (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1969 r.) na bazie powstałego w 1957 r. Studium Nauczycielskiego, przekształconego w 1974 r. w Wyższą Szkołę Pedagogiczną. W 2000 r. WSP przekształcono w Pomorską Akademię Pedagogiczną, a w 2006 r. nadano Uczelni obecną nazwę. W AP znajduje się 27 kierunków o profilu ogólnoakademickim i praktycznym, wchodzących w skład zlikwidowanych we wrześniu 2019 r. pięciu wydziałów. Strukturę AP stanowią Katedry i Instytuty oraz jednostki międzywydziałowe (m. in. Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, Biblioteka Uczelniana, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, Wydawnictwo Naukowe). Instytut Historii (dalej: IH; do października 2019 r. Instytut Historii i Politologii) wchodził w skład dawnego Wydziału Filologiczno-Historycznego, a obecnie funkcjonuje jako samodzielna jednostka organizacyjna. Uczelnia posiada prawa doktoryzowania w czterech dyscyplinach. Struktura uczelni umożliwia studentom korzystanie z doświadczonej kadry zatrudnionej w różnych jednostkach (np. lektoraty, zajęcia wychowania fizycznego, laboratoria).

Misją Uczelni, a tym samym i IH wobec społeczeństwa jest: współtworzenie i zachowanie kultury oraz tożsamości narodowej z poszanowaniem odmiennych kultur i tradycji; zdobywanie, interpretowanie, przechowywanie i przekazywanie wiedzy historycznej zgodne z kanonem wiedzy uniwersalnej; krzewienie krytycznej postawy wobec rzeczywistości w poczuciu odpowiedzialności za przyszłość jednostki, regionu, Polski, Europy i świata.

Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

1.1. Powiązanie koncepcji kształcenia z misją i głównymi celami strategicznymi uczelni (przy uwzględnieniu każdego z ocenianych poziomów studiów), oczekiwania formułowane wobec kandydatów, oferowane specjalności/specjalizacje.

Akademia Pomorska jest uczelnią silnie związaną z Pomorzem Środkowym i wypełnia lukę pomiędzy Pomorzem Zachodnim ze Szczecinem jako ośrodkiem akademickim oraz z Pomorzem Wschodnim z ośrodkiem akademickim w Gdańsku. Misję i cele strategiczne uczelni reguluje Statut Akademii Pomorskiej przyjęty w 2019 r. oraz „Uaktualniona Strategia Rozwoju Akademii Pomorskiej w Słupsku na lata 2013-2020” z 2017 r.

Związek misji i celów AP z koncepcją kształcenia na kierunku Historia jest bardzo widoczny w ramach wszystkich ścieżek prowadzonych na obu stopniach i trybach kształcenia, szczególnie w przypadku studiów na specjalności Historia regionalna, gdzie blok przedmiotów dotyczących różnych aspektów dziejów Pomorza stanowi w łącznej sumie 32 punkty ECTS.

Historia realizowana w ramach IH jest kierunkiem perspektywicznym cieszącym się zainteresowaniem kandydatów pragnących zdobyć wiedzę o przeszłości i chcących wykorzystać ją w życiu zawodowym. Kandydaci przyjmowani są na podstawie konkursu świadectw dojrzałości oraz w ramach dostępnej liczby miejsc. O przyjęcie na studia drugiego stopnia w IH ubiegać się mogą absolwenci wszystkich kierunków studiów wyższych. O przyjęciu decyduje konkurs ocen na dyplomie (szczegóły w pkt. 3.1. raportu samooceny).

Studenci kierunku Historia mogą wybierać spośród 9 ścieżek – 5 realizowanych w ramach studiów pierwszego stopnia (SPS) i 4 w ramach studiów drugiego stopnia (SDS) Na SPS oferta obejmuje obecnie ścieżkę nauczycielską, archiwistyczną, regionalną, amerykańską i chrześcijańską dedykowane m.in. do studentów 50+. Na SDS studenci mogą kontynuować ścieżkę nauczycielską lub podjąć studia na ścieżkach archiwistycznej, regionalnej i międzynarodowych stosunkach politycznych i gospodarczych.

1.2. Związek kształcenia z prowadzoną w uczelni działalnością naukową, w tym do głównych kierunków działalności naukowej prowadzonej w uczelni w dyscyplinie/dyscyplinach, do której/których kierunek jest przyporządkowany oraz najważniejsze osiągnięcia naukowe uczelni w tym zakresie z ostatnich 5 lat będących wynikiem tej działalności (kategoria naukowa, prestiżowe publikacje, granty, nagrody, awanse naukowe), a także sposób wykorzystania wyników działalności naukowej w opracowaniu i doskonaleniu programu studiów, jak również w procesie jego realizacji, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości zdobywania przez studentów kompetencji badawczych i udziału w badaniach.

Jednym z ważniejszych założeń misji AP jest stałe wnoszenie wkładu w naukowe poznanie świata i rozwiązywanie jego istotnych współczesnych problemów. Badania historyczne, prowadzone w IH służą realizacji tych celów, przy czym zgodnie ze strategią AP do zagadnień priorytetowych należą kwestie związane z przeszłością Pomorza Środkowego i Zachodniego oraz basenu Morza Bałtyckiego. Znajduje to odzwierciedlenie w działaniach naukowych podejmowanych przez pracowników IH, w szczególności w pracach nad dziejami Pomorza, Prus, Niemiec i Polski. Badania związane z przeszłością makroregionu południowego Bałtyku oraz inne zagadnienia podejmowane przez pracowników naukowo-dydaktycznych IH, są wykorzystywane w procesie kształcenia studentów podczas wykładów, (w tym wykładów monograficznych) oraz seminariów dyplomowych.

W latach 2014-2019 w Instytucie granty realizowało 3 badaczy, którzy w tych latach uzyskali zgodę na realizację lub ukończyli realizację projektów badawczych, na łączną kwotę 342 300 zł. (granty MNiSW (Mobilność Plus, NPRH), kanadyjski (przyznany przez Canadian Foundation for Ukrainian Studies w Toronto, niemiecki „Residenzstädte im Alten Reich“, Komisja Europejska - Learning Initiatives in Civic Environments, Scholarly Publications Support Grant). Pracownicy otrzymali nagrody oraz byli nominowani do nagród (szczegółowy wykaz w ankietach pracowników). W latach 2014-2019 stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskało 4 pracowników IH, akt nominacji na profesora nauk humanistycznych z rąk prezydenta RP otrzymała 1 osoba. Opis dorobku naukowego wraz z charakterystyką nauczycieli akademickich znajduje się w załączeniu.

1.3. Zgodność koncepcji kształcenia z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego oraz rynku pracy, roli i znaczenia interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych w procesie opracowania koncepcji kształcenia i jej doskonalenia.

Realizowana koncepcja kształcenia na kierunku Historia została wypracowana na podstawie wieloletnich doświadczeń związanych z realizacją kształcenia na kierunku, a także poddawana była wielokrotnie modyfikacjom zmierzającym do podniesienia poziomu kształcenia i jego doskonalenia oraz dostosowania programu kształcenia do potrzeb rynku pracy i sugestii otoczenia zewnętrznego, w tym społeczno-gospodarczego. Na kształt programu studiów i charakter wprowadzanych zmian wpływają również uwagi i spostrzeżenia interesariuszy wewnętrznych zgłaszane podczas corocznych spotkań studentów z dyrekcją IH oraz w trakcie przeprowadzanej ankietyzacji. Programy studiów i ich modyfikacje są również konsultowane z interesariuszami zewnętrznymi, w czasie czego IH podejmuje istotne uwagi i sugestie odnoszące się do specyfiki potencjalnego miejsca zatrudnienia oraz specyfiki prawa pracy w tzw. przestrzeni pracowniczej. Odbyna się to albo w formie konsultacji pisemnych poprzez przesłanie interesariuszom zewnętrznym siatek programowych i sylabusów do analizy z prośbą o wyrażenie pisemnej opinii i sugestii na temat realizowanej koncepcji uczenia się i możliwości jej udoskonalenia, jak i poprzez spotkania przedstawicieli AP z interesariuszami zewnętrznymi, z którymi Uczelnia podpisała stosowne porozumienia.

Studenci na kierunku Historia mają możliwość wpływania na dostosowany do swoich potrzeb i zainteresowań przebieg studiów. Studenci dokonują wyboru specjalności, języka obcego, wykładów monograficznych, proseminarium i seminarium dyplomowego, obejmującego w miarę możliwości programowych zagadnienia związane ze specyfiką potencjalnego miejsca pracy.

1.4. Sylwetka absolwenta, przewidywane miejsca zatrudnienia absolwentów.

Ukończenie studiów stwarza absolwentom perspektywę zatrudnienia przede wszystkim w: instytucjach oświatowych i placówkach oświatowo-wychowawczych (na podstawie odrębnych przepisów uwzględniających ograniczenia zatrudnienia w oświacie), archiwach państwowych, samorządowych, i pozostających pod nadzorem archiwów państwowych, muzeach, jednostkach administracji publicznej i pozarządowej, mediach, instytucjach naukowych oraz organizacjach politycznych. Jest to zgodne z misją AP jako uczelni stawiającej sobie za cel kształcenie absolwentów wyposażonych we wszechstronną wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne w życiu gospodarczo-społecznym opartym na wiedzy.

1.5. Cechy wyróżniające koncepcję kształcenia oraz wykorzystane wzorce krajowe lub międzynarodowe.

Kształcenie na SPS na kierunku Historia prowadzone jest w sposób gwarantujący studentom uzyskanie wszechstronnej, pogłębionej wiedzy z zakresu historii powszechnej, polskiej i regionalnej, rozwijając umiejętność wiązania poszczególnych zjawisk i aspektów dziejów z zakresu historii politycznej, gospodarczej, społecznej, kultury itp. W osiągnięciu tego celu wspólne dla wszystkich ścieżek na kierunku prowadzone są zajęcia, na które składają się przedmioty podstawowe (wykłady i ćwiczenia z poszczególnych epok w układzie chronologicznym). Dzięki temu studenci nie tylko zdobywają pogłębioną wiedzę, ale zarazem mają możliwość wyrobienia sobie opinii na temat miejsca oraz roli Polski w Europie i świecie.

Kierunek Historia jest prowadzony jako kierunek o profilu ogólnoakademickim, toteż studenci SPS oraz – w szerszym stopniu SDS – są przygotowani do prowadzenia badań poprzez zajęcia ze Wstępu do badań historycznych. W trakcie studiów I stopnia studenci poznają również Nauki pomocnicze historii. Na studiach II stopnia zajęcia przygotowujące do pracy badawczej stanowią większość spośród zajęć historycznych i obejmują Warsztat naukowy historyka oraz metodologię historii. Wszystkie te przedmioty są obowiązkowe w toku studiów. Są to przedmioty obowiązkowe, a ich celem jest rozwijanie umiejętności potrzebnych w pracy badawczej, jak również wyposażenie studentów w niezbędną wiedzę z zakresu teorii historii i rozwoju nauki historycznej. Dalsze uczenie się oraz wybór koncepcji kształcenia uzależnione są od wyboru ścieżki po pierwszym roku studiów, co umożliwia wykorzystanie nabytej uprzednio wiedzy w ramach zajęć kierunkowych.

1.6. Kluczowe kierunkowe efekty uczenia się, z ukazaniem ich związku z koncepcją, poziomem oraz profilem studiów, a także z dyscypliną/dyscyplinami, do której/których kierunek jest przyporządkowany.

Kluczowe kierunkowe efekty uczenia się z ukazaniem ich związku z koncepcją, poziomem oraz profilem studiów, a także z dyscypliną Historia został szerzej omówiony w punktach 2.1 i 2.2 niniejszego raportu.

1.7. Efekty uczenia się prowadzące do uzyskania kompetencji inżynierskich, z ukazaniem przykładowych rozwinięć na poziomie wybranych zajęć lub grup zajęć służących zdobywaniu tych kompetencji, w przypadku kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera/magistra inżyniera

Nie dotyczy

1.8. Spełnienie wymagań odnoszących się do ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy.

Realizowane w roku akademickim 2020/2021 programy studiów zostały zatwierdzone w trybie określonym przepisami obowiązującymi w AP we wrześniu 2019 r., w oparciu o ustawę z dnia 20.07.2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, dostosowując tym samym program studiów do obowiązujących wymagań (szczegóły zawarte w programie studiów). Program SPS (stacjonarnych i niestacjonarnych) przewiduje uzyskanie 180 punktów ECTS w ciągu 6 semestrów studiów, a program studiów II SDS przewiduje uzyskanie 120 punktów ECTS w ciągu 4 semestrów. Punkty te są przypisane do zajęć lub grup zajęć (w tym do praktyk, które są przewidziane w programach wszystkich

specjalności (ścieżek). Program studiów stacjonarnych I stopnia obejmuje także zajęcia z wychowania fizycznego w wymiarze 30 godzin, bez punktów ECTS. We wrześniu 2019 r. była Rada Wydziału Filologiczno-Historycznego zatwierdziła programy studiów SPS i SDS, dostosowując je do Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 25.07.2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela oraz Uchwały Senatu AP nr R.000.3.19 z 23.01.2019 r. wraz z załącznikiem „Procedura przejściowa zatwierdzenia programów studiów w roku akademickim 2018/2019”.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 1.

Zaletą studiów na kierunku Historia (SPS i SDS) jest przejrzysty kurs historii w trakcie studiów I stopnia oraz zorientowanie studentów SDS na przygotowaniu do samodzielnej pracy badawczej.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

2.1. Dobór kluczowych treści kształcenia, w tym treści związanych z wynikami działalności naukowej uczelni w dyscyplinie/dyscyplinach, do której/których jest przyporządkowany kierunek oraz w zakresie znajomości języków obcych, ze wskazaniem przykładowych powiązań treści kształcenia z kierunkowymi efektami uczenia się oraz dyscypliną/dyscyplinami, do której/których kierunek jest przyporządkowany.

Studia na kierunku Historia przyporządkowane są do dyscypliny Historia. Na SPS grupa przedmiotów podstawowych i kierunkowych (zajęcia z poszczególnych epok historycznych, Wstęp do badań historycznych oraz Nauki pomocnicze historii) obejmuje 1009 godzin wykładów i ćwiczeń, za które student otrzymuje 89 punktów ECTS. Do dyscypliny Historia przyporządkowane są wykłady monograficzne, proseminaria i seminaria dyplomowe. Poszczególne przedmioty wykładane są przez pracowników naukowo-dydaktycznych, prowadzących badania dotyczące określonej epoki lub zagadnienia, co przekłada się na wysoki poziom merytoryczny zajęć.

W ramach SPS studenci uczestniczą w zajęciach z wybranego języka obcego w wymiarze 120 godzin (12 punktów ECTS). Przedmiot ten kończy się egzaminem po IV semestrze. W toku studiów SPS nie są prowadzone obowiązkowe zajęcia z historii w języku obcym, choć taka możliwość istnieje w odniesieniu do przedmiotów związanych z historią Prus, Pomorza i archiwistyką.

W przypadku SDS grupa przedmiotów podstawowych i kierunkowych obejmuje 269 godzin wykładów i ćwiczeń (40 punktów ECTS), ponadto do dyscypliny Historia przyporządkowane są seminaria magisterskie. Poszczególne zajęcia prowadzone są przez badaczy o wysokich kompetencjach i dorobku. Przekłada się to na wysoki poziom merytoryczny prowadzonych zajęć.

Kluczowe treści kształcenia w przypadku studiów I stopnia związane są ze znajomością procesu historycznego jako fundamentu dyscypliny, stąd do najistotniejszych na tym poziomie kształcenia należą efekty: K_W01 Student charakteryzuje poszczególne etapy dziejów ustroju Polski; K_W02 Opisuje przełomowe wydarzenia; K_W03 Wymienia najważniejsze postacie z życia politycznego i kulturalnego; K_W04 Zna podstawową terminologię opisującą struktury i zjawiska w historii Polski; K_W05 Posiada ogólną wiedzę na temat podstawowej bazy źródłowej do poznania okresu; K_U06 Student dyskutuje na wybrane tematy związane z problematyką zajęć; K_U07 Porównuje i weryfikuje dotychczasowe oceny historyków i społeczne stereotypy; K_U08 Dokonuje samodzielnej interpretacji źródła historycznego związanego z analizowanym okresem; K_U09 Potrafi wykorzystać zdobytą

wiedzę w działalności zawodowej i naukowej; K_K10 Zachowuje ostrożność w wyrażaniu opinii na temat przeszłości; K_K11 W trakcie dyskusji wykazuje otwartość i szacunek dla koncepcji artykułowanych przez inne osoby; K_K13 W trakcie wykorzystania wiedzy w pracy zawodowej i społecznej, inspirowanie jej otoczeniem.

Na studiach II stopnia silniej zaakcentowano konieczność wyposażenia studentów w wiedzę i umiejętności niezbędne do samodzielnego prowadzenia badań, co przekłada się na zwiększenie i doprecyzowanie szczegółowych (poszerzonych) kompetencji i umiejętności oraz uszczegółowienie wiedzy. W tym celu funkcjonują efekty: K_W01 Student charakteryzuje poszczególne etapy dziejów ustroju Polski; K_W02 Opisuje przełomowe wydarzenia; K_W03 Wymienia kluczowe postacie z życia politycznego i kulturalnego; K_W04 Zna rozszerzoną terminologię opisującą struktury i zjawiska w historii Polski; K_W05 Posiada szczegółową wiedzę na temat podstawowej bazy źródłowej do poznania okresu; K_U06 Student dyskutuje na wszystkie tematy związane z problematyką zajęć; K_U07 Porównuje i weryfikuje dotychczasowe oceny historyków i społeczne stereotypy; K_U08 Dokonuje samodzielną interpretację źródła historycznego związanego z analizowanym okresem; K_U09 Wykorzystuje zdobytą wiedzę w działalności zawodowej i naukowej; K_K13 W trakcie wykorzystania wiedzy w pracy zawodowej i społecznej, inspirowanie jej otoczeniem.

Związek treści kształcenia z dyscypliną oraz efektami uczenia się (wybrane przykłady)

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

Efekty uczenia się przedmiotu HISTORIA USTROJU POLSKI XX WIEKU

Wiedza:

W_01 Student charakteryzuje poszczególne etapy dziejów ustroju Polski.

W_02 Opisuje przełomowe wydarzenia tego okresu.

W_03 Wymienia najważniejsze postacie z życia politycznego i kulturalnego.

W_04 Zna podstawową terminologię opisującą struktury i zjawiska w historii Polski po 1944/45 r.

W_05 Posiada ogólną wiedzę na temat podstawowej bazy źródłowej do poznania tego okresu

Umiejętności:

U_06 Student dyskutuje na wybrane tematy związane z problematyką zajęć.

U_07 Porównuje i weryfikuje dotychczasowe oceny historyków i społeczne stereotypy.

U_08 Dokonuje samodzielną interpretację źródła historycznego związanego z analizowanym okresem

U_09 Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w działalności zawodowej i naukowej

Kompetencje społeczne:

K_10 Zachowuje ostrożność w wyrażaniu opinii na temat przeszłości.

K_11 W trakcie dyskusji wykazuje otwartość i szacunek dla koncepcji artykułowanych przez inne osoby.

K_12 Potrafi współdziałać i pracować w grupie.

K_13 W trakcie wykorzystania wiedzy w pracy zawodowej i społecznej, inspirowane przez otoczenie

Powiązane treści programowe

1. Załączki komunistycznego ośrodka władzy w Polsce (PPR, KRN, GL/AL).
2. Formowanie się nowego systemu władzy (PKWN/Rząd Tymczasowy/Tymczasowy Rząd Jedności Narodowej) i jego aparatu bezpieczeństwa (Resort Bezpieczeństwa Publicznego/Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego).
3. Działalność legalnej opozycji politycznej (PSL) i jej zwalczanie przez obóz komunistyczny; sfałszowane referendum i wybory do Sejmu.
4. Odwilż polityczna w latach 1954–1957 (łagodzenie terroru, przekształcenia aparatu bezpieczeństwa [likwidacja MBP, powstanie i likwidacja KdsBP, SB w strukturach MSW], amnestia i rehabilitacja więźniów politycznych, Klub Krzywego Koła, „Po Prostu”, rywalizacja koterii w PZPR [„puławianie” i „natolińczycy”], Poznański Czerwiec 56’, VII Plenum KC PZPR, powrót Władysława Gomułki na szczyty władzy, VIII Plenum KC PZPR, wiece polityczne, groźba zbrojnej interwencji sowieckiej, przejściowa poprawa stosunków Państwo – Kościół, Polska wobec wydarzeń na Węgrzech).
5. „Przerwana dekada” (Grudzień ’70 i przewrót na szczytach władzy; polityka gospodarcza Edwarda Gierka i jej fiasko; Czerwiec ’76 w Radomiu, Ursusie i Płocku, reforma administracyjna kraju, poprawki w konstytucji, opozycja polityczna w latach 70.)
6. Załamanie gospodarcze kraju i protesty społeczne latem 1980 r.; porozumienia sierpniowe, droga do legalizacji NSZZ „Solidarność”.
7. Ustrój polityczny Polski po 1989 r.

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA

Efekty uczenia się przedmiotu POLSKA I NIEMCY W XIX i XX w.

W_01 – student definiuje następujące pojęcia i ich pochodzenie: „Niemcy”, „Pomorze”, „Polska”

W_02 – student identyfikuje źródła historyczne

W_03 – student charakteryzuje związki przyczynowo-skutkowe i synchroniczne ciągłości politycznej i procesy społeczne

W_04 – student dostrzega różnice kulturalne, polityczne, gospodarcze, społeczne i etnograficzne powstałe po upadku dynastii Gryfitów

Umiejętności

U_05 – student potrafi porządkować i weryfikować procesy społeczne

U_06 - student klasyfikuje zależności polityczne Pomorza

U_07 – student dyskutuje na temat chrystianizacji i reformacji

Kompetencje społeczne

K_08 - student pracuje samodzielnie, dokonując analizy tekstów

K_09 – student pracuje w zespole, analizując źródła pisemne

Powiązane treści programowe

1. Zmiany przynależności państwowej ziem pomorskich od połowy XVII w. do 1815 r.
2. Pomorski pluralizm i pruski absolutyzm.
3. Uwłaszczenie i rozwój oświaty.
4. Z dziejów życia politycznego w XIX w. i początkach XX w. (do 1918 r.)
5. Niemcy a odrodzone państwo polskie.
6. Republika Weimarska, III Rzesza do 1945 r. a Polska do 1945 r.
7. Ustrój polityczny, administracyjny i gospodarczy Polski i Niemiec w okresie 1815-1945.

2.2. Dobór metod kształcenia i ich cech wyróżniających, ze wskazaniem przykładowych powiązań metod z efektami uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych, w tym w szczególności umożliwiających przygotowanie studentów do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscypliny/dyscyplin, do której/których kierunku jest przyporządkowany lub udział w tej działalności, stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, jak również nabycie kompetencji językowych w zakresie znajomości języka obcego.

Misja naukowo-dydaktyczna AP nakłada na kierunek Historia wykorzystanie tych metod kształcenia, które odpowiadają specyfice kierunku i trendom w dydaktyce akademickiej. Stosowane metody zostały zróżnicowane i dopasowane do stopnia studiów, formy realizacji przedmiotu (wykład, seminarium, ćwiczenia audytoryjne) oraz jego charakteru metodologiczno-merytorycznego (przedmioty ściśle historyczne, językowe, informatyczne i inne), a także odpowiednio do treści programowych oraz formy zaliczenia przedmiotu. Stosowane metody uwzględniają zarówno samodzielne uczenie się studentów, jak i ich aktywizację podczas zajęć. Na wykładach kursowych najczęściej wykorzystywane są metody: prezentacji multimedialnej, wykładu, dyskusja. Podczas ćwiczeń zastosowanie mają m.in. analizy tekstów, pracę w grupach, dyskusje, prezentacje, projekty (indywidualne), studium przypadku. Na seminariach preferowana jest samodzielna praca studentów, a następnie dyskusja założeń badawczych, metod i rezultatów końcowych badań prowadzonych przez seminarzystów pod kierunkiem opiekuna naukowego. Studenci SPS i SDS biorą ponadto udział

w cyklicznych konferencjach naukowych oraz licznych akcjach promujących historię odbywających się na terenie Uczelni i we współpracy z podmiotami z zewnątrz.

Stosowane metody uczenia się w przypadku studentów SPS zapewniają przygotowanie do prowadzenia badań obejmujące podstawowe umiejętności takie jak: formułowanie i analiza problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników badań (np. poprzez przygotowanie pracy proseminaryjnej), zaś studentom SDS udział w prowadzeniu badań w warunkach właściwych dla zakresu działalności badawczej związanej z ocenianym kierunkiem oraz przygotowanie i prezentację wyników badań. Program obu stopni studiów dopełniają praktyki zawodowe i przedmioty wybierane na ścieżkach kształcenia. Lektoraty języka obcego są sprofilowane pod kątem kierunku historia i specyfiki tematycznej realizowanych treści programowych.

2.3. Zakres korzystania z metod i technik kształcenia na odległość.

W procesie uczenia się studenci kierunku Historia i pracownicy naukowo-dydaktyczni mają możliwość wykorzystania platformy e-learningowej funkcjonującej na AP. W tej też formule pracownicy naukowo-dydaktyczni prowadzą zajęcia na prawach usług na rzecz innych jednostek organizacyjnych oraz prowadzą seminaria magisterskie.

2.4. Dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, jak również możliwości realizowania indywidualnych ścieżek kształcenia.

Studenci SPS i SDS Historia mają istotny wpływ na przebieg kształcenia z możliwością realizacji indywidualnych zróżnicowanych potrzeb z uwzględnieniem wszystkich preferencji oraz ograniczeń czasowych, jak i związanych z niepełnosprawnością każdego stopnia. Studenci korzystają z możliwości konsultacji i przeanalizowania interesujących ich zagadnień (także wykraczających poza program studiów) w czasie wyznaczonych w stosunku semestralnym obowiązkowych dyżurów pracowników. Studenci SPS i SDS korzystają z indywidualnego toku studiów, dostosowując proces kształcenia do swoich możliwości. Sporadycznie część studentów uczestniczy w innych zajęciach, które nie są przypisane do ścieżki kształcenia, korzystając przy tym również z przedmiotów stanowiących wykłady realizowane nie tylko z zakresu historii, ale i innych nauk (np. z zakresu politologii). Liczba studentów z orzeczoną niepełnosprawnością na kierunku Historia nie jest duża; w poszczególnych latach wahała się od 1 do 3 osób. Studenci ci realizują identyczny dla kierunku i wybranej specjalności program studiów, ale korzystają z możliwości jego spersonalizowania do swoich potrzeb. Ponadto prowadzący zajęcia starają się prowadzić zajęcia w taki sposób, by sprostać oczekiwaniom i potrzebom osób niepełnosprawnych, czy nawet spotykając się z nimi indywidualnie.

2.5. Harmonogram realizacji studiów z uwzględnieniem: zajęć lub grup zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów (w przypadku gdy uczelnia prowadzi na ocenianym kierunku studia w formie stacjonarnej oraz niestacjonarnej, charakterystykę należy przedstawić odrębnie dla studiów stacjonarnych oraz niestacjonarnych), zajęć lub grup zajęć związanych z działalnością naukową prowadzoną w uczelni oraz zajęć lub grup zajęć rozwijających kompetencje językowe w zakresie znajomości języka obcego, jak również zajęć lub grup zajęć do wyboru.

Studia SPS na kierunku Historia na studiach stacjonarnych oparto na tych samych mechanizmach, umożliwiających osiągnięcie pełnych efektów uczenia się przypisanych do kierunku historia. Ich

zasadniczą częścią jest realizowany w ciągu 6 semestrów kurs historii powszechnej i Polski w porządku chronologicznym od pradziejów po czasy współczesne. Zajęcia te mają charakter obowiązkowy i prowadzone są w całości przy bezpośrednim udziale nauczycieli akademickich, przy czym są to pracownicy prowadzący badania naukowe z zakresu danej epoki i uwzględniający w trakcie zajęć wyniki własnych badań oraz najświeższe ustalenia w danej dziedzinie. Zajęcia te (za wyjątkiem przedmiotu Prahistoria ziem polskich – wykład) prowadzone są w formie wykładów i ćwiczeń.

Równolegle w toku studiów prowadzone są zajęcia przygotowujące studentów do pracy badawczej, poczynając od Wstępu do badań historycznych poprzez Nauki pomocnicze historii i Proseminarium po Seminaria dyplomowe. Uzupełnieniem i rozszerzeniem toku kształcenia są Wykłady monograficzne, w których student uczestniczy w toku studiów.

Zajęcia językowe prowadzone są w ramach lektoratu języka obcego i są dostosowane do poziomu kompetencji językowych studentów. Na SPS udział w lektoratach jest obowiązkowy, podobnie jak udział w lektoracie języka łacińskiego. W przypadku wyrażenia chęci przez studentów udziału w zajęciach realizowanych w języku obcym, studenci mogą uczęszczać na takie zajęcia. Szczegółowy plan zajęć SDS zawarto w załączniku.

Studia stacjonarne SDS stanowią przedmiotowo rozszerzenie wiedzy wyniesionej i umiejętności nabytych w czasie studiów SPS. Większy akcent położono na przygotowanie studentów do pracy badawczej oraz możliwości rozwoju indywidualnych zainteresowań w ramach wybranej uprzednio ścieżki kształcenia. Szczegółowy plan zajęć SDS zawarto w programie studiów, a poniżej przedstawiono wykaz zajęć na kierunku związanych z prowadzeniem działalności naukowej oraz wykaz przedmiotów „do wyboru” (znajdują się one również w planie studiów w grupie „Zajęcia do wyboru”).

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA, studia stacjonarne

Nazwa zajęć/grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć stacjonarne/niestacjonarne	Liczba punktów ECTS
Nauki pomocnicze historii	ćwiczenia	60	2
Historia filozofii	ćwiczenia/wykład	120	4
Antyczne źródła cywilizacji europejskiej	ćwiczenia/wykład	150	5
Historia kultury materialnej Pomorza	ćwiczenia	90	3
Archeologia ziem polskich	ćwiczenia/wykład	210	7
Monarchia Piastów i pierwszych Jagiellonów do 1505 roku	ćwiczenia/wykład	210	7
Papiestwo – krzyżowcy – saraceni	ćwiczenia/wykład	180	6
Rzeczpospolita Szlachecka 1505-1795	ćwiczenia/wykład	210	7
Historia polityczna Ameryki	ćwiczenia/wykład	90	3
Wstęp do studiów amerykanistycznych	ćwiczenia	30	1

Historia sztuki amerykańskiej	ćwiczenia	30	1
Historia Stanów Zjednoczonych od powstania do 1918 r.	ćwiczenia/wykład	90	3
Polityka migracyjna państw Ameryki Północnej i Południowej	ćwiczenia	60	2
Kultura Stanów Zjednoczonych	ćwiczenia/wykład	120	4
Polska Ludowa 1945-1989	ćwiczenia/wykład	150	5
Ziemie polskie pod zaborami 1795-1914	ćwiczenia/wykład	120	4
Stosunki międzynarodowe w latach 1789-1914	ćwiczenia/wykład	120	4
Historia gospodarcza Ameryki	ćwiczenia/wykład	180	6
Pierwsza wojna światowa i epoka totalitaryzmów 1914-1939	ćwiczenia/wykład	180	6
Walka o niepodległość i Polska niepodległa 1914-1939	ćwiczenia/wykład	150	5
Polityka wewnętrzna i zewnętrzna Stanów Zjednoczonych	ćwiczenia/wykład	240	8
Stosunki polityczne i gospodarcze Stanów Zjednoczonych i Unii Europejskiej	ćwiczenia	90	3
Historia Stanów Zjednoczonych po 1918 r.	ćwiczenia/wykład	120	4
Archiwoznastwo	ćwiczenia	90	3
Seminarium licencjackie	ćwiczenia	360	12
Historia historiografii	ćwiczenia	120	4
Świat po II wojnie światowej	ćwiczenia/wykład	180	6
Polska i świat w czasie drugiej wojny światowej	ćwiczenia	60	2
Polonia amerykańska	ćwiczenia	120	4
Razem:		3930	125

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA, studia stacjonarne

Nazwa zajęć/grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć stacjonarne/niestacjonarne	Liczba punktów ECTS
Stosunki polityczne, społeczne i	ćwiczenia	60	2

gospodarcze Pomorza w XIX i XX wieku			
Historia ustroju Prus i Niemiec XVIII-XIX w.	ćwiczenia/wykład	60	2
Metodyka prowadzenia badań pomoroznawczych	ćwiczenia/wykład	60	2
Kartografia Pomorza	ćwiczenia	120	4
Historia gospodarcza Polski	ćwiczenia	120	4
Historia gospodarcza świata	ćwiczenia	120	4
Dzieje miast pomorskich	ćwiczenia	60	2
Historia Pomorza do 1815 r.	ćwiczenia/wykład	60	2
Ustrój i administracja Pomorza w latach 1815-1998	ćwiczenia	60	2
Zasoby archiwów, bibliotek i muzeów Pomorza	ćwiczenia	60	2
Ochrona i promocja dziedzictwa historyczno-kulturowego	ćwiczenia	90	3
Warsztat naukowy historyka ze źródłoznawstwem	ćwiczenia	180	6
Polska i Niemcy w XIX-XX w.	ćwiczenia	180	6
Przemiany polityczne i gospodarcze w Europie Wschodniej i Środkowej w latach 80. i 90. XX w.	ćwiczenia	120	4
Historia Pomorza w XIX i XX w. [również w języku obcym]	ćwiczenia	150	5
Problemy gospodarcze Pomorza w XIX i XX w. (do 1945 r.)	ćwiczenia	15	1
Historia Pomorza po 1945 r.	ćwiczenia/wykład	60	2
Seminarium magisterskie	ćwiczenia	780	26
Dzieje państw basenu Morza Bałtyckiego w XIX i XX w.	ćwiczenia	210	7
Kształtowanie zasobów archiwalnych	ćwiczenia	210	7
Stosunki międzynarodowe 1918-1989	ćwiczenia	120	4
Wstęp do archiwistyki	ćwiczenia	150	5
Razem:		3045	102

WYKAZ PRZEDMIOTÓW DO WYBORU

Lektorat j. nowożytnego (do wyboru)	12
Seminarium licencjackie	12
Historia gospodarcza Ameryki	6
Polityka wewnętrzna i zewnętrzna Stanów Zjednoczonych	6
Historia Stanów Zjednoczonych po 1918 r.	4
Praktyka zawodowa	3
Archiwoznastwo	4
Polonia amerykańska	4
Myśl polityczna i doktryny XIX i XX wieku [NS]	6
Razem:	57 pkt = 31,67%

2.6. Dobór form zajęć, proporcja liczby godzin przypisanych poszczególnym formom, a także liczebność grup studenckich oraz organizacja procesu kształcenia, ze szczególnym uwzględnieniem harmonogramu zajęć (w przypadku gdy uczelnia prowadzi na ocenianym kierunku studia w formie stacjonarnej oraz niestacjonarnej, charakterystykę należy przedstawić odrębnie dla studiów stacjonarnych oraz niestacjonarnych).

Zajęcia dydaktyczne na kierunku Historia prowadzone są w formie wykładów (obowiązkowych i do wyboru) i pozostałych form zajęć dydaktycznych tj. proseminarium, seminarium oraz ćwiczeń. Liczebność grup została ustanowiona Zarządzeniem nr R.021.10.16 Rektora Akademii Pomorskiej w Słupsku z 22.01.2016 r. w sprawie rodzajów zajęć dydaktycznych i liczebności grup studenckich i wynosi 15 osób i nie więcej niż 30 osób. W przypadku odstępstw od liczebności osób, możliwe jest uzgodnienie innych, nie odbiegających zbytnio liczebnie grup, za zgodą Prorektora ds. Kształcenia. Szczegółowe dane na temat form zajęć stosowanych na poszczególnych stopniach i trybach studiów na kierunku Historia zawiera poniższe zestawienie.

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA:

Ścieżka nauczycielska:

Liczba godzin wykładów – 604 h

Liczba godzin i punktów ECTS seminarium licencjackiego – 120 h, 12 pkt

Ćwiczenia audytoryjne – 1189 h

Ćwiczenia laboratoryjne – 75 h

Razem godzin dydaktycznych – 1800 h

Pozostałe specjalności:

Liczba godzin wykładów – 604 h

Liczba godzin i punktów ECTS seminarium licencjackiego – 120 h, 12 pkt

Ćwiczenia audytoryjne – 1155 h

Ćwiczenia laboratoryjne – 30 h
Razem godzin dydaktycznych – 1800 h

STUDIA DRUGIEGO STOPNIA:

Ścieżka nauczycielska:

Liczba godzin wykładów – 168 h
Liczba godzin i punktów ECTS seminarium magisterskiego – 120 h, 26 pkt
Ćwiczenia audytoryjne – 472 h
Razem godzin dydaktycznych – 800 h

Pozostałe specjalności:

Liczba godzin wykładów – 135
Liczba godzin i punktów ECTS seminarium – 120 h, 26 pkt
Ćwiczenia audytoryjne – 532 h
Razem godzin dydaktycznych – 850 h

2.7. Program i organizacja praktyk, w tym w szczególności ich wymiar i terminy realizacji oraz dobór instytucji, w których odbywają się praktyki, a także liczby miejsc praktyk – w przypadku, gdy w planie studiów na ocenianym kierunku zostały uwzględnione praktyki zawodowe.

Praktyki zawodowe na kierunku Historia są istotnym elementem procesu edukacji, a ich charakter związany jest z wybraną przez studenta ścieżką. Praktyki nauczycielskie (pedagogiczne) w czasie studiów stacjonarnych SPS i SDS stopnia odbywały i odbywają się w szkołach podstawowych, gimnazjach (do 2017 roku) i szkołach średnich (maturalnych, tj. liceach, technikach). Praktyki w archiwum na studiach I stopnia stacjonarnych i niestacjonarnych studenci odbywają w archiwach państwowych oraz w podmiotach pozostających pod nadzorem archiwów państwowych.

Praktyki pedagogiczne realizowane są zgodnie z wciąż aktualnymi (na dzień sporządzania raportu), standardami kształcenia nauczycieli zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz. U. 2012, Nr 0 poz. 131) zarówno pod względem wymiaru godzinowego, jaki i realizowanych kompetencji opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych. Na wszystkich ścieżkach praktyki stanowią wymiar 90 godzin i co do zasady organizowane są po pierwszym semestrze. Szczegóły dotyczące praktyk na ścieżce nauczycielskiej zawarte są w „Regulaminie praktyk” oraz zawarte w planie studiów

Organizacja praktyk jest procesem podzielonym na kilka etapów. W trakcie I roku SPS organizowane jest spotkanie informacyjne ze studentami, podczas którego studenci zapoznają się z procedurą organizacji praktyk oraz konieczną dokumentacją dostępną na stronie AP. Za stronę organizacyjną praktyk zawodowych odpowiadają kierownicy praktyk, działający na podstawie „Zakresu obowiązków opiekuna praktyk zawodowych”.

Studenci realizują praktyki w uzgodnieniu z pracodawcą (na mocy porozumień zawartych z Uczelnią). Opiekun praktyk osobiście dostarcza do Biura Kształcenia AP wykaz osób uprawnionych do odbycia praktyk, i zgodnie z wdrożoną w AP procedurą RODO osobiście odbiera listę studentów wraz ze skierowaniami i umowami o świadczenie praktyk. Studenci mają obowiązek posiadać ubezpieczenie NNW, co jest warunkiem koniecznym do rozpoczęcia wystawienia dokumentacji (skierowań). Student realizuje praktykę w czasie określonym na skierowaniu, w trakcie której prowadzi, a po jej zakończeniu dostarcza dziennik praktyk lub inną dokumentację stanowiącą podstawę wystawienia oceny z praktyki. Po zapoznaniu się z dokumentacją opiekun praktyk podejmuje decyzję co do zaliczenia praktyki i wystawienia oceny.

Praktyki studentów kierunku Historia poszczególnych ścieżek odbywają w różnych miejscach. Zaliczyć do nich należy:

W przypadku specjalności archiwistyka i zarządzanie współczesną dokumentacją są muzea i inne podmioty kulturalne ze Słupska oraz subregionu słupskiego i koszalińskiego, m.in.: Archiwum Państwowe w Koszalinie wraz z Oddziałami w Słupsku i Szczecinku, Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, urzędy miast i gmin w Człuchowie, Damnicy, Kobylnicy, Słupsku, Ustce, w mediach regionalnych: „Głos Koszaliński”, „Głos Pomorza”, „Gryf24.pl” itp.

2.8. Spełnienie reguł i wymagań w zakresie programu studiów i sposobu organizacji kształcenia, zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy.

Program został dostosowany do reguł i wymagań w zakresie programu studiów i sposobu organizacji kształcenia, w tym w zakresie dostosowania programu studiów do Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 25.07.2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, które zostało uwzględnione w trakcie prac nad dostosowaniem dokumentacji programów studiów w odniesieniu do studiów pierwszego stopnia. Zakończenie prac nad dostosowaniem dokumentacji w tym zakresie nastąpiło we wrześniu 2019 r. z chwilą zatwierdzenia przez byłą Radę Wydziału Filologiczno-Historycznego programów studiów.

Program uwzględnia konieczne wskaźniki dotyczące m.in. programu studiów (szczegóły w załączeniu oraz w programie studiów), rodzaju zajęć, określenie przedmiotów do wyboru.

2.9. Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 2:

Programy studiów SPS i SDS, ze względu na swój charakter i rozbieżność założeń w kształceniu nie powielają tych samych zagadnień i przedmiotów. Każdy ze stopni studiów pełni odmienną rolę w procesie uczenia się, choć uzupełniają się wzajemnie, w szczególności w relacji SPS do SDS.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

3.1. Wymagania stawiane kandydatom, warunki rekrutacji na studia oraz kryteria kwalifikacji kandydatów na każdy z poziomów studiów.

Warunki rekrutacji na wszystkich poziomach studiów określają rokrocznie uchwały Senatu AP. Dla potrzeb rekrutacji na rok akademicki 2019/2020 zasady postępowania rekrutacyjnego:

- a) Uchwała nr R.000.68.18 Senatu AP w Słupsku z dnia 19 grudnia 2018 r. w spr. zasad i trybu przyjęć oraz zakresu egzaminu wstępnego na studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia i jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2019/2020
- b) Uchwała nr R.000.27.19 Senatu AP w Słupsku z dnia 17 kwietnia 2019 r. w spr. wprowadzenia zmian do Uchwały nr R.000.68.18 Senatu AP z dnia 19 grudnia 2018 r. w spr. zasad i trybu przyjęć oraz zakresu egzaminu wstępnego na studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia i jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2019/2020
- c) Zarządzenie nr R.021.42.19 Rektora AP w Słupsku z dnia 24 kwietnia 2019 r. w sprawie szczegółowego harmonogramu rekrutacji na studia pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2019/2020
- d) Uchwała nr R.000.41.19 Senatu AP w Słupsku z dnia 19.06.19 r. w sprawie limitów przyjęć na I rok studiów w roku akademickim 2019/2020
- e) Uchwała nr R.000.40.19 Senatu AP w Słupsku z dnia 19.06.19 r. zmieniająca Uchwałę nr R.000.27.19 Senatu AP z dnia 17.04.19 r. w spr. wprowadzenia zmian do Uchwały nr R.000.68.18 Senatu AP z dnia 19.12.18 r.

Zgodnie z zapisem powyższych dokumentów przyjęcie na studia stacjonarne SPS i SDS na kierunku Historia następuje na podstawie złożonych dokumentów. W przypadku większej liczby kandydatów tworzy się ranking ocen/wyniku egzaminu maturalnego (pisemnego) z przedmiotu do wyboru: HISTORIA lub WOS (1% na poziomie podstawowym = 1 pkt, 1% na poziomie rozszerzonym = 2 pkt.). W przypadku nowej matury pod uwagę brane są oceny z wybranych przedmiotów (j. polski, wybrany j. nowożytny, historia, historia sztuki, WOS), a następnie na podstawie złożonych dokumentów. Procedura rekrutacyjna odbywa się elektronicznie i odbywa się za pośrednictwem systemu eHMS. Powyższe regulacje zapewniają w pełni realizację zasady równości w postępowaniu rekrutacyjnym i nie stanowi przedmiotu wykluczenia żadnego z kandydatów na studia SPS i SDS.

Uproszczone zasady dotyczące rekrutacji znajdują się pod adresem:

<https://rekrutacja.apsl.edu.pl/Rekrutacja/zasady-rekrutacji>

3.2. Zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się i okresów kształcenia oraz kwalifikacji uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej.

Efekty uczenia się uzyskane przez studenta na innej uczelni weryfikowane są na podstawie przedłożonej dokumentacji przebiegu studiów przez Biuro ds. Obsługi Studentów i Doktorantów, po uprzednim uzyskaniu opinii dyrektora IH.

3.3. Zasady, warunki i tryb potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów określa Uchwała nr R.000.56.19 Senatu AP w Słupsku z 24.09.2019 r. w sprawie dostosowania organizacji potwierdzenia efektów uczenia się do wymagań określonych w ustawie z dnia 20.07.2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym. Zgodnie z zawartymi w uchwale regulacjami pierwsza weryfikacja, o charakterze formalnym, wykonywana jest przez pełnomocnika Rektora ds. potwierdzenia efektów uczenia się, którą, każdorazowo, powołuje Rektor AP druga zaś, o charakterze merytorycznym, realizowana jest

na poziomie IH, który prowadzi kierunek odpowiedni do przedstawionych przez kandydata efektów uczenia się. Następnie potwierdzenie efektów zatwierdzane jest przez Komisję ds. Potwierdzenia Efektów Uczenia się, a po uzyskaniu jej opinii, decyzję Komisji zatwierdza Rektor.

3.4. Zasady, warunki i tryb dyplomowania na każdym z poziomów studiów.

Zasady i warunki oraz tryb dyplomowania w IH określają odrębne regulacje zawarte w Regulaminie Studiów Akademii Pomorskiej w Słupsku. Nadzór nad zachowaniem standardów wypracowanych w ramach procedury dyplomowania sprawują kierownicy zakładów i Instytutowa Komisja ds. Jakości, a także Uczelniana Komisja ds. Jakości Kształcenia. Wersja elektroniczna pracy dyplomowej zostaje sprawdzona programem plagiat.pl. Dopuszczalny współczynnik podobieństwa może być nie wyższy niż: współczynnik podobieństwa 1 nie przekracza 40% (przy wyliczaniu współczynnika podobieństwa 1 brane są pod uwagę wszystkie frazy pięciowyrazowe odnalezione przez system antyplagiatowy w innych dokumentach); współczynnik podobieństwa 2 nie przekracza 5% (przy wyliczaniu współczynnika podobieństwa 2 uwzględnia się tylko te frazy, których długość przekracza 25 wyrazów). Do najważniejszych zasad dyplomowania na kierunku Historia należy:

1. Ukończenie studiów następuje po złożeniu egzaminu dyplomowego z wynikiem pozytywnym. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest spełnienie wszystkich wymagań wynikających z programu kształcenia oraz uzyskanie oceny co najmniej dostatecznej z pracy dyplomowej (po uprzedniej pozytywnej weryfikacji jej przez system „Plagiat.pl”) zgodnie z procedurami zdefiniowanymi w „Regulaminie określającym zasady funkcjonowanie systemu „Plagiat.pl” w AP w Słupsku”;
2. Ukończenie studiów SPS następuje po spełnieniu wszystkich wymagań wynikających z programu studiów oraz uzyskaniu oceny co najmniej dostatecznej z wszystkich przedmiotów określonych w programie studiów;
3. Student przygotowuje pracę licencjacką / magisterską pod kierunkiem samodzielnego bądź niesamodzielnego pracownika nauki.
4. Tematy prac dyplomowych uwzględniające zainteresowania studenta oraz profil naukowy IH zatwierdzone są na posiedzeniu Rady Instytutu w terminie nie krótszym, niż 12 miesięcy przed planowanym ukończeniem studiów. W pracy dyplomowej student powinien wykazać umiejętność stosowania metody naukowej w zakresie ścieżki, znajomość literatury i źródeł w ramach opracowywanego tematu, umiejętność logicznego układu zagadnień i poprawnego formułowania wypowiedzi.
5. Egzamin dyplomowy odbywa się przed komisją powołaną przez Dyrektora IH, w skład której wchodzi: Przewodniczący, promotor i jeden recenzent. Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym. Student powinien wykazać się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi określonymi dla kierunku studiów. Na egzaminie student odpowiada na dwa pytania przedstawione przez promotora i jedno pytanie recenzenta.
6. Ostateczny wynik studiów określa średnia arytmetyczna ocen ze wszystkich przedmiotów.

Ostateczny wynik studiów pierwszego stopnia określa suma uzyskana przez dodanie:

- 0,45 średniej arytmetycznej ocen ze wszystkich przedmiotów;
- 0,35 oceny pracy licencjackiej/magisterskiej;
- 0,20 oceny egzaminu ustnego.

Ostateczny wynik studiów drugiego stopnia określa suma uzyskana przez dodanie:

- 0,45 średniej arytmetycznej ocen ze wszystkich przedmiotów;
- 0,35 oceny pracy licencjackiej/magisterskiej;

- 0,20 oceny egzaminu ustnego.

3.5. Sposoby oraz narzędzia monitorowania i oceny postępów studentów (np. liczby kandydatów, przyjętych na studia, odsiewu studentów, liczby studentów kończących studia w terminie) oraz działania podejmowane na podstawie tych informacji, jak również sposoby wykorzystania analizy wyników nauczania w doskonaleniu procesu nauczania i uczenia się studentów.

Monitorowanie i ocena progresji studentów kierunku Historia odbywa się systematycznie poprzez działania władz AP i dyrekcji IH. Corocznie analizowane jest osiągnięcie efektów uczenia się studentów już zrekrutowanych, jak i analizowane informacje dotyczące odsiewu studentów oraz przyczyny odsiewu, co przekłada się na realizację programu studiów po upływie pierwszego roku studiów. Zarówno ze strony AP, jak i IH prowadzone są czynności zmierzające do zmian w procedurach zmierzających do poprawy jakości kształcenia i atrakcyjności programu studiów; monitoruje się także (na poziomie uczelni) działania IH oraz reaguje na problemy wynikające z bieżących potrzeb związanych z jakością dydaktyki. Kwestie efektów corocznej rekrutacji, odejść (skreśleń) studentów czy też terminowości kończenia studiów są podnoszone na posiedzeniach wszystkich Komisji. W praktyce działaniami odejmowanymi w tym zakresie jest z jednej strony zwiększanie atrakcyjności studiów realizowanych na w IH, a także zapobieganie przyczynom, które skutkują do skreśleń lub indywidualnych odejść studentów. Zadania z tym związane mają charakter silnie zindywidualizowany. Inną formą pozyskania informacji w tym zakresie są ankiety i luźne pisemne, anonimowe wypowiedzi studentów, które wnoszą uwagi, nie pozwalające się ująć w formie ankiet.

3.6. Ogólne zasady sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się.

Ocenianie osiągnięć studenta, w tym wyniki zaliczeń i egzaminów potwierdzające realizację zakładanych efektów uczenia polega przede wszystkim na przeprowadzeniu kolokwium, zaliczenia i egzaminu w formie ustnej lub pisemnej. Studenci wykonują również dodatkowe zaliczeniowe prace pisemne (testy, opracowania tematyczne) lub (rzadziej) prezentacje multimedialne, podczas których omawiają wybrane zagadnienia przy pomocy tekstu i obrazu. Wiedza i umiejętności zorientowane są na nabycie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych. Dla tych efektów uczenia się sposobami weryfikacji jest sprawdzian i prace okresowe, W przypadku przedmiotów kończących się egzaminem sprawdzane są efekty z całego trwania przedmiotu (w stopniu całościowym w chwili przeprowadzenia procesu dyplomowania). Badanie osiągnięcia w odniesieniu do poszczególnych przedmiotów efektów uczenia się zostały zawarte w sylabusach przedmiotów. Są to: testy, prace egzaminacyjne, pisemne prace etapowe, dodatkowe zadania. Program kształcenia jest skomponowany w taki sposób, aby umożliwić nabywanie umiejętności zintegrowanych z wiedzą wpisuje się w koncepcję prowadzonych studiów. Efekty uczenia się konsultowane są z otoczeniem zewnętrznym, dzięki czemu możliwe jest wcielanie w życie polityki jakości opartej na dostosowywaniu efektów i sposobu kształcenia do wymagań i oczekiwań rynku pracy. Treści zawarte w programie SPS i SDS w pełni odpowiadają zakładanym efektom uczenia się. Kompetencje kadry prowadzącej zajęcia pozwalają na stosowanie zróżnicowanych metod dydaktycznych zorientowanych na zaangażowanie studentów w proces uczenia się, wykorzystaniu innowacyjnych metod uczenia się, a dobór metod uczenia się nauczyciele uwzględniają w bardzo samodzielne uczenie się studentów, przygotowując ich do indywidualnego poszerzania wiedzy i podnoszenia umiejętności.

3.7. Dobór metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych osiągniętych przez studentów w trakcie i na zakończenie procesu kształcenia (dyplomowania), w tym metod sprawdzania efektów uczenia się osiągniętych na praktykach zawodowych (o ile praktyki zawodowe są uwzględnione w programie studiów), z

ukazaniem przykładowych powiązań metod sprawdzania i oceniania z efektami uczenia się odnoszącymi się do działalności naukowej w zakresie dyscypliny/dyscyplin, do której/których kierunek jest przyporządkowany, stosowania właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, jak również kompetencji językowych w zakresie znajomości języka obcego.

Metody sprawdzania stosowane w celu oceny realizacji efektów uczenia się w toku studiów mogą być różnorodne w zależności od konkretnego efektu i przedmiotu, przy czym dominujące znaczenie mają metody weryfikacji związane z formą zaliczenia (kolokwium, pisemna praca zaliczeniowa, prezentacja, egzamin). Zwracana jest uwaga na konieczność formułowania pytań, szczególnie otwartych w sposób umożliwiający weryfikację osiągniętych efektów nie tylko w zakresie wiedzy, ale także umiejętności.

W przypadku praktyk zawodowych studenci otrzymują i przekazują pracodawcy formularz realizacji efektów uczenia się lub inną dokumentację odzwierciedlającą konkretne potrzeby pracodawcy w korelacji z efektami uczenia się, co stanowi wskazówkę dla pracodawcy odnośnie zadań powierzanych praktykantowi, dokumentacja ta jest przekazywana opiekunowi praktyk, co stanowi podstawę zaliczenia praktyk. W przypadku praktyk pedagogicznych podstawą oceny realizacji efektów uczenia się jest opinia nauczyciela–opiekuna (tzw. druk opinii) oraz dostarczony dziennik praktyk zawierający szczegółową dokumentację pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Przykładowe kryteria oceny przedmiotu realizowanego jako przedmiotu zakończonego oceną:

A. Sposób zaliczenia

- zaliczenie z oceną

B. Formy i kryteria zaliczenia

- wykonanie pracy zaliczeniowej: zaliczenie testu

Ćwiczenia: obowiązuje semestralne zaliczenie z oceną. Ocena semestralna i ostateczna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w poniższej tabeli

Określenie oceny zaliczeniowej na podstawie:

Skala ocen dla ćwiczeń	Ocena końcowa
Aktywność na zajęciach	20%
Przygotowanie referatu lub prezentacji	25%
Kolokwium	55%

Końcowa ocena za moduł/przedmiot :

Ćwiczenia – 1,0

Ocena końcowa = ocena z ćwiczeń (100%)

Szczegółowe zasady zaliczania przedmiotów określa Regulamin studiów Akademii Pomorskiej w Słupsku. Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:

- 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0)
- 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5)
- 3,75 – 4,24 – dobry (4,0)
- 4, 25 – 4,74 – dobry plus (4,5)
- 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)

W zakresie sprawdzenia efektów uczenia się języka obcego:

A. Sposób zaliczenia

Obowiązuje zaliczenie z oceną po każdym semestrze nauki.

B. Formy i kryteria zaliczenia

Kolokwia pisemne i ustne,
projekt/prezentacja multimedialna.

Pozytywne zaliczenie testów kontrolnych,
przygotowanie do zajęć,
systematyczna praca i aktywny udział w zajęciach,
przygotowanie i pozytywne zaliczenie projektów/prezentacji,
obecność na ćwiczeniach,
rozwijanie samokształcenia w języku obcym.

Ocena końcowa semestralna z ćwiczeń liczona jest według następującego wzoru:

$$O_{KS} = (K_1 \times 0,2) + (K_2 \times 0,2) + (K_3 \times 0,2) + (K_4 \times 0,2) + (P \times 0,2)$$

Końcowa ocena z przedmiotu/modułu liczona jest według następującego wzoru:

$$O_{KM} = (O_{KS1} \times 3) + (O_{KS2} \times 3) : 6$$

[3 ECTS w każdym semestrze nauki języka
Razem: 6 ECTS]

O_{KS} – ocena końcowa semestralna

K - kolokwium

P- praca pisemna lub prezentacja

O_{KM} – ocena końcowa z przedmiotu/modułu językowego

Zasady przeliczania ocen:

3,0 – 3,24 – dst

3,25 – 3,74 – dst+

3,75 – 4,24 – db

4,25 – 4,74 – db+

4,75 – 5,00 – bdb

3.8. Spełnienie reguł i wymagań w zakresie metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się, zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy.

IH spełnia reguły i wymagania w zakresie metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się, zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art.

68 ust. 3 ustawy z dnia 20.07.2018 r., w tym w zakresie wykonywania zawodu nauczyciela. Szczegóły w tym zakresie znajdują się w programie studiów.

3.9. Zwięzły opis rodzajów, tematyki i metodyki prac etapowych i egzaminacyjnych oraz projektów dla każdego z ocenianych poziomów studiów.

Odrębnym narzędziem weryfikacji efektów uczenia się są prace zaliczeniowe przygotowywane przez studentów SPS i SDS. Podstawowym rodzajem prac zaliczeniowych jest opis procesu występującego w formie szczegółowej i ogólnej, przy czym forma szczegółowa weryfikowana jest za pomocą testów jedno- lub wielokrotnego wyboru. W IH przyjęto zasadę, że ocenę stopnia osiągniętych efektów uczenia się należy dokonać na podstawie tego, co uczący się student wie, rozumie i potrafi wykonać po zakończeniu zajęć z przedmiotu. Zatem student otrzymuje zaliczenie na podstawie osiągnięć w nauce i wyników różnorodnych form pracy, wykonywanych podczas realizacji przedmiotu w danym semestrze. Istotnym elementem w kształtowaniu ostatecznej oceny studenta, tj. oceny końcowej (służy ona ocenie tego, jakie efekty uczenia się student osiągnął i w jakim stopniu), jest tzw. ocena cząstkowa prowadzona na początku zajęć i/lub w trakcie ich trwania (także etapowo). Zastosowanie tej formy ewaluacji lub narzędzia pomiaru dydaktycznego (np.: ćwiczenie praktyczne, kolokwium, opracowanie projektu, raportu, wypowiedź ustna, krótki sprawdzian, bądź dyskusja z nauczycielem na temat prawidłowych i błędnych odpowiedzi/rozwiązań) sprowadza się do uzyskania zasadniczej informacji dla obu podmiotów procesu uczenia się, która ukierunkowuje dalszą pracę wykładowcy w dostosowaniu nauczania do specyfiki danego zespołu studentów, aby mogli osiągnąć założone efekty kształcenia w ramach przedmiotu. Dla prawidłowego przebiegu procesu dydaktycznego wskazane jest określenie wagi, tj. udziału procentowego każdej z ocen formujących w ocenie całościowej z przedmiotu. Do przykładowych tematów podejmowanych w pracach są kwestie związane z charakterystyką zjawisk, wyjaśnienia zależności cech i pojęć względem siebie, rozbieżności pomiędzy nimi.

3.10. Zwięzła charakterystyka rodzajów, tematyki i metodyki prac dyplomowych, ze szczególnym uwzględnieniem nabywania i weryfikacji osiągnięcia przez studentów kompetencji związanych z prowadzeniem działalności naukowej dla każdego z ocenianych poziomów studiów.

Prace absolwentów SPS IH AP w Słupsku nawiązują przede wszystkim do historii lokalnej i regionalnej, w nieco mniejszym tylko stopniu do historii Polski i powszechnej oraz odkrywają i popularyzują nieznane fragmenty dziejów Słupska i okolic. Tematyka prac dyplomowych realizowanych na obu poziomach kształcenia odnosi się więc do szeroko rozumianej problematyki historycznej. Identycznie rzecz ma się w odniesieniu do prac studentów SDS. W badaniu osiągnięcia efektów uczenia się w ramach procesu dyplomowania zaangażowane są merytorycznie trzy osoby naukowo-dydaktyczni w tym jedna posiadająca tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego. Funkcjonujący w IH formularz recenzji pracy dyplomowej nakłada na recenzenta obowiązek uwzględnienia w ocenie pracy następujących elementów: spójności tematu i treści pracy, struktury pracy, zawartości merytorycznej, umiejętności wykorzystania literatury i bazy źródłowej oraz poprawności posługiwania się językiem. W trakcie egzaminu dyplomant odpowiada na 3 pytania dotyczące: tematyki przedstawianej pracy, wiedzy związanej z kierunkiem studiów oraz umiejętności warsztatowych i znajomości metodologii. Tak skonstruowana procedura dyplomowania umożliwia więc wielostronną weryfikację osiągniętych efektów uczenia się.

Należy dodać, że zainteresowania studenta są brane w pierwszej kolejności pod uwagę przez promotora; dobór tematu staje się więc ukierunkowany do kompetencji badawczych promotora. Uwaga ta odnosi się do obu poziomów uczenia się. Tematyka prac jest związana z dziejami regionu pomorskiego (wschodniego i zachodniego), następnie z historią Polski, przy czym dominują tu

zagadnienia związane z historią współczesną i XX-lecia międzywojennego, jak i historią powszechną w obu tych okresach.

Na SPS realizowane są przede wszystkim tematy, które mają związek z dziejami powszechnymi i Polski; na SDS znajdują one odzwierciedlenie w sposób znacznie szerszy dzięki wykorzystaniu źródeł publikowanych i niepublikowanych. Prace powstałe na SDS charakteryzują się większą wnikliwością badanego zagadnienia, a studenci częściej opracowują tematy związane z regionem (dzięki możliwości wykorzystania źródeł archiwalnych). Szczegółowy wykaz prac znajduje się w załączeniu.

3.11. Opis sposobów dokumentowania efektów uczenia się osiągniętych przez studentów (np. testy, prace egzaminacyjne, pisemne prace etapowe, raporty, zadania wykonane przez studentów, projekty zrealizowane przez studentów, wypełnione dzienniki praktyk, prace artystyczne, prace dyplomowe, protokoły egzaminów dyplomowych) dla każdego z ocenianych poziomów studiów.

Kwestia gromadzenia i przechowywania dokumentacji potwierdzającej osiągnięcie założonych efektów uczenia się jest regulowana ogólnymi przepisami, zawartymi w Instrukcji Kancelaryjnej i w Jednolitym Dziesiętnym Rzeczowym Wykazie Akt, gdzie dokumentacja dotycząca prac egzaminacyjnych, zaliczeniowych, itp. Stanowi dokumentację manipulacyjną (podręczną) o kategorii archiwalnej B3. Dzienniki praktyk oraz (lub) inna dokumentacja odzwierciedlająca przebieg praktyk jest częścią integralną teczek osobowych studenta (po ukończeniu i zaliczeniu praktyk) i jest przechowywana w teczkach osobowych studentów, skąd przekazywana jest okresowo do Archiwum Uczelnianego AP.

3.12. Przedstawienie wyników monitoringu losów absolwentów ukazujące stopień przydatności na rynku pracy efektów uczenia się osiągniętych na ocenianym kierunku oraz luki kompetencyjne, jak również informacje dotyczące kontynuowania kształcenia przez absolwentów ocenianego kierunku.

Prace nad badaniem losów absolwentów w skali AP realizowane są przez Biuro Karier AP, zaś na poziomie ogólnopolskim poprzez wykorzystanie Ogólnopolskiego Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów szkół wyższych ELA. Do głównych zadań Biura należy: prowadzenie doradztwa zawodowego; planowanie i organizacja działań promujących aktywną postawę zawodową studentów i absolwentów AP; udostępnianie studentom i absolwentom ofert pracy, praktyk i staży; promocja studentów i absolwentów AP oraz współpraca z podmiotami wspierającymi lub realizującymi programy aktywizacji zawodowej. IH nie ma możliwości samodzielnej realizacji tego zadania, jednakże uwzględnia uwagi i sugestie absolwentów kierunku Historia. Znaczna liczba absolwentów IH wchodzi na rynek pracy i podejmuje zatrudnienie w szkołach Pomorza Środkowego oraz w lokalnych instytucjach kulturalnych i rządziej w administracji.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 3:

.....

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

4.1. Liczba, struktura kwalifikacji oraz dorobku naukowego/artystycznego nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia ze studentami na ocenianym kierunku, jak również ich kompetencji dydaktycznych (z uwzględnieniem przygotowania do prowadzenia zajęć z

wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz w językach obcych). W tym kontekście warto wymienić najważniejsze osiągnięcia dydaktyczne jednostki z ostatnich 5 lat w zakresie ocenianego kierunku studiów (własne zasoby dydaktyczne, podręczniki autorstwa kadry, miejsca w prestiżowych rankingach dydaktycznych, popularyzacja).

Kwalifikacje pracowników IH z wyszczególnieniem poszczególnych pracowników przedstawia się jak poniżej:

Wojciech Skóra, Przemiany polityczne, narodowe, społeczne i gospodarcze na Pomorzu w czasach najnowszych. Dzieje dyplomacji w XX w., dzieje wywiadu wojskowego Drugiej Rzeczypospolitej, Historia najnowsza Pomorza (Zachodniego i Nadwiślańskiego);

Józef Szymański, Wychodźstwo z ziem polskich w XIX i XX w., losy Rodaków za granicą, dzieje Polonii i duszpasterstwa polonijnego w świecie, dzieje Kościoła katolickiego, biografistykę i edytorstwo źródeł;

Paweł Gut, badania z zakresu historii nowożytnej i archiwistyki (aktoznawstwa), kancelarii akt spraw w Prusach w XVIII wieku, a także z historii Prus, dziejów administracji w XVIII i dziejów miast w XVI-XVIII wieku;

Robert Kuśnierz, Analizowanie procesów społeczno-politycznych na Sowieckiej Ukrainie i w Związku Sowieckim w latach 30. XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem mniejszości polskiej. Obszary badawcze: Sowieckologia, dyplomacja i wywiad II RP;

Piotr Kołakowski, Wywiad wojskowy na Niemcy hitlerowskie; badania nad historią Rusi Zakarpackiej i nad dziejami stosunków polsko-czechosłowackich w latach 1921-1938;

Agnieszka Teterycz-Puzio, Dzieje polskiego średniowiecza (procesy zachodzące w okresie rozbitcia dzielnicowego, np. stosunki międzydzielnicowe, pozycja możnowładztwa, organizacja administracji, działalność książąt i księżnych okresu rozbitcia dzielnicowego. Mentalność i codzienność ludzi średniowiecza);

Arkadiusz Stąbig, Aparat bezpieczeństwa wobec ludności ukraińskiej w latach 1944/45-1989.

Zenon Romanow, Historia Polski po 1945 r., Historia Pomorza po 1945 r., stosunki narodowościowe, dzieje Kaszubów, Krajniaków i Niemców na Pomorzu, stosunki polityczne na Pomorzu po 1945 r.;

Roman Drozd, Mniejszość ukraińska w Polsce w XX i XXI wieku. Dzieje kościoła Grecko-Katolickiego w Polsce w XX i XXI wieku i relacje polsko-ukraińskie w XX i XXI w.;

Kacper Pencarski, Historia polityczna, gospodarcza i społeczna regionu Pomorza Zachodniego w XIX i XX w. oraz dzieje mikrospołeczeństw regionu zachodniopomorskiego, ze szczególnym uwzględnieniem miast regionu. Archiwistyka XIX- i XX-wieczna, ustrój Prus i Niemiec oraz instytucji funkcjonujących do 1945 r.; (kształcenie na odległość, zajęcia w języku obcym);

Jarosław Sochacki, historia średniowieczna powszechna i Polski ze szczególnym uwzględnieniem obszaru Polski, Czech, Niemiec i Słowiańszczyzny Połabskiej.;

Hubert Mikołajczyk, filozofia społeczna, aksjologia, historiozofia. Spór tradycjonalizmu (konserwatyzm) z liberalizmem (postmodernizm) o kształt wartości.

Justyna Żukowska, Procesy społeczno-gospodarcze, polityczne i kulturalne społeczeństw południowej strefy Morza Bałtyckiego, ze szczególnym uwzględnieniem ziem etnicznie polskich w okresie nowożytnym i w czasach najnowszych;

Wojciech Bejda, Poglądy polityczne Józefa Flawiusza w kontekście literatury greckiej i hellenistycznej oraz żydowskiej okresu drugiej świątyni; popularna recepcja kultury antycznej na przełomie XIX i XX w.;

Kazimierz Kallaur, Pomorze i strefa nadbałtycka a Rzeczpospolita w okresie nowożytnym;

Małgorzata Mastalerz-Krystjańczuk, Ludność rodzima znad jezior Łebsko i Gardno w publicystyce polskiej z lat 1945-1989;

Patrycja Jędrzejewska, Historia Pomorza Zachodniego w średniowieczu, Książęta zachodniopomorscy, relacje Pomorza Zachodniego z państwami sąsiednimi, stosunki polsko-węgierskie i polsko-czeskie w XIII-XIV w. (kształcenie na odległość).

Pracownia/Zakład	Stan osobowy spośród pracowników samodzielnych	Stan osobowy spośród pracowników niesamodzielnych
Pracownia Historii Starożytnej	0	1
Zakład Historii Średniowiecznej	2	1
Zakład Historii Nowożytnej	2	1
Zakład Historii XIX wieku	1	2
Zakład Historii XX wieku	2	0
Zakład Archiwistyki i Studiów Regionalnych	1	2
Zakład Stosunków Międzynarodowych	1	2
Zakład Studiów Wschodnich	2	1
Pracownia Historii Filozofii	1	0
Razem	12	10

Szczegóły dotyczące osiągnięć IH znajdują się w ankietach pracowników dydaktycznych (w załączeniu)

4.2. Obsada zajęć, ze szczególnym uwzględnieniem zajęć, które prowadzą do osiągnięcia przez studentów kompetencji związanych z prowadzeniem działalności naukowej.

Obsada zajęć dydaktycznych realizowanych zgodnie z programem studiów na kierunku Historia dokonywana jest na podstawie kompetencji merytorycznych pracowników. W końcu semestru zimowego prowadzona jest symulacja obsady zajęć dydaktycznych, uzgodniona z zainteresowanym pracownikami naukowo-dydaktycznymi na następny rok akademicki. W przypadku seminariów i proseminariów dyrekcja IH stara się przydzielać zajęcia poszczególnym zakładom wymiennie. O obsadzie seminarium lub proseminarium konkretnym pracownikiem decyduje dyrektor IH, jednakże z zachowaniem zasady, aby seminarium dyplomowe na SDS prowadził pracownik ze stopniem naukowym doktora habilitowanego, choć w przypadku seminarium dyplomowego oraz proseminarium na SPS dopuszczalne jest powierzenie prowadzenia tych zajęć pracownikom ze stopniem naukowym doktora, uwzględniając przepisy stanowiące o liczebności grup seminaryjnych.

Wykaz obsady zajęć prowadzonych na SPS i SDS na kierunku Historia stanowi załącznik (por. część III, załącznik nr 2, część I, dokument nr 2).

4.3. Łączenie przez nauczycieli akademickich i inne osoby prowadzące zajęcia działalności dydaktycznej z działalnością naukową oraz włączania studentów w prowadzenie działalności naukowej.

Nauczyciele akademicy łączą działalność dydaktyczną z działalnością naukową na wiele sposobów. W trakcie realizacji przedmiotów podstawowych i kierunkowych pracownicy kładą nacisk na treści, które stanowią przedmiot ich badań. Szczególnie jednak jest to widoczne w przypadku zajęć dydaktycznych odbywanych w formie wykładów i seminariów dyplomowych. Na seminariach dyplomowych możliwe jest nie tylko zapoznanie studentów z własnym warształem badawczym, ale również pobudzenie studentów do czynnego myślenia, dostrzegania problemów badawczych, sposobów ich rozwiązania i w rezultacie do przygotowania samodzielnej pracy dyplomowej. Pracownicy pomagają studentom w wyborze tematu pracy tak, aby mieścił się w sferze ich zainteresowań badawczych oraz ukierunkowują studentów względem wykorzystania źródeł i literatury przedmiotu. Pracownicy naukowcy angażują również studentów w aktualnie prowadzone przez siebie badania, np. w formie pomocy przy zbieraniu różnych źródeł wywołanych (dokumentacji fotograficznej, relacji naocznych świadków, wywiadów, itp.). Zachęcają również zdolniejszych studentów do publikacji fragmentów ich prac dyplomowych lub samodzielnych artykułów naukowych, do udziału w konferencjach naukowych, do wygłaszania referatów oraz do publikacji artykułów, które są później cytowane w pracach naukowych pracowników IH. Wykaz prac powstałych we współpracy ze studentami lub samodzielnie stanowi załącznik.

4.4. Założenia, cele i skuteczność prowadzonej polityki kadrowej, z uwzględnieniem metod i kryteriów doboru oraz rekrutacja kadry, sposoby, zasady i kryteria oceny jakości kadry oraz udział w tej ocenie różnych grup interesariuszy, w tym studentów, a także wykorzystania wyników oceny w rozwoju i doskonaleniu kadry.

Zgodnie ze stanem na 1.02.2020 r. w IH zatrudnionych jest 19 pracowników naukowo-dydaktycznych, w tym: 12 pracowników samodzielnych i 7 niesamodzielnych. Polityka kadrowa zapewnia realizację przyjętych założeń i celów: utrzymanie potencjału naukowo-dydaktycznego IH i stworzenie możliwości dalszego rozwoju. Zasady polityki kadrowej określają: *Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.), rozporządzenia oraz Statut AP. Rekrutacja kandydatów do pracy w IH AP odbywa się w drodze ogłoszenia konkursu o pracę publikowanego m.in. na stronie AP; IH nie grozi załamaniu struktury zatrudnienia związane z przejściem pracowników na emeryturę. Każdy z pracowników podlega ocenie okresowej wyrażanej zarówno przez władze uczelni, jak i interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych (poprzez wskazywanie zwiększenia lub zmniejszenia liczby godzin z przedmiotu). Studenci IH corocznie oceniają pracowników w trakcie wypełniania ankiet. Pracownicy podlegają również ocenie okresowej na podstawie uchwały nr R.000.65.19 Senatu AP w Słupsku z 13.10.2019 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu oceny nauczycieli akademickich zatrudnionych w Akademii Pomorskiej w Słupsku (w wersji elektronicznej dostępny pod następującym adresem:

<https://apsl.nowybip.pl/article/uchwala-nr-r-kropka-000-kropka-65-kropka-19-senatu-ap-w-slupsku-z-dnia-30-kropka-10-kropka-19-r-w-sprawie-przyjecia-regulaminu-oceny-nauczycieli-akade>

4.5. System wspierania i motywowania kadry do rozwoju naukowego lub artystycznego oraz podnoszenia kompetencji dydaktycznych. W tym kontekście warto przedstawić awanse naukowe kadry związanej z ocenianym kierunkiem studiów.

Władze AP wspierają rozwój pracowników IH finansując druk publikacji oraz udzielając urlopów naukowych. Ze środków IH finansowane są głównie wyjazdy naukowe pracowników na konferencje. Władze uczelni i Instytutu zapewniają pracownikom możliwość doskonalenia naukowo-dydaktycznego poprzez organizowanie szkoleń. Na uczelni funkcjonuje system motywacyjny (finansowy), ze środków którego wypłacane są środki przeznaczone na zróżnicowane nagrody Rektora Akademii Pomorskiej za zasługi dla Akademii Pomorskiej bądź za osiągnięcia naukowe lub organizatorskie.

O skuteczności prowadzonej polityki kadrowej świadczyć mogą przykłady karier zawodowych zaistniałe w ciągu ostatnich lat (por. punkt. 1.2. niniejszego raportu oraz poniższe zestawienie)

1. Jarosław Sochacki, uzyskanie habilitacji (11.02.2015 r.)
2. Rober Kuśnierz, uzyskanie habilitacji (18.05.2015 r.)
3. Arkadiusz Słabig, uzyskanie habilitacji (4.06.2019 r.)
4. Sylwia Góra, uzyskanie habilitacji (12.07.2019 r.)
5. Roman Drozd, uzyskanie tytułu profesora (22.06.2016 r.)

W okresie obejmującym ewaluację nie wypromowano osób o stopniu doktora z uwagi na to, że osoby posiadające ten stopień otrzymały go przed okresem ewaluacji kierunku Historia.

4.6. Spełnienie reguł i wymagań w zakresie doboru nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia oraz obsady zajęć, zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy.

W momencie sporządzania raportu nie wydano jeszcze rozporządzenia na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce określającego standardy kształcenia. Uwaga ta nie dotyczy zajęć prowadzonych na ścieżce nauczycielskiej, gdzie określone zostały wymagania i reguły oraz obsada zajęć zawartych w standardach wykonywania zawodu nauczyciela. Szczegółowe informacje na ten temat zawarte zostały w programie studiów oraz w ankietach nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia (w załączeniu).

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 4:

.....

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

5.1. Stan, nowoczesność, rozmiary i kompleksowość bazy dydaktycznej i naukowej służącej realizacji zajęć oraz działalności naukowej na ocenianym kierunku w dyscyplinie/dyscyplinach, do której/których kierunek jest przyporządkowany.

IH zapewnia studentom kierunku Historia dobre warunki uczenia się. Baza lokalowa IH mieści się w budynku przy ul. Arciszewskiego 22a, zaś zajęcia z większą liczbą studentów odbywają się w budynku przy ul. Bohaterów Westerplatte 64 (aula). IH dysponuje 6 salami dydaktycznymi o numerach: 20, 30, 53, 18, 28 i 26. Wszystkie sale posiadają podstawowe wyposażenie: ławki, krzesła, tablice.

Liczba miejsc w salach:

nr 53 – 95 miejsc

nr 20 – 40 miejsc

nr 30 – 35 miejsc

nr 18 – 40 miejsc

nr 28 – 18 miejsc

nr 26 – 25 miejsc

Zajęcia dydaktyczne w mniejszych grupach odbywają się także w siedzibach Zakładów, a w większej liczbie w budynkach przy ul. Bohaterów Westerplatte 64 i – rzadziej – Kozińskiego 1.

W skład wyposażenia IH wchodzi zbiór czasopism naukowych rozmieszczony w siedzibach Zakładów, kolekcja „Bibliografii Historii Polskiej” oraz zbiór map ściennych, liczący 130 egzemplarzy i atlasów historycznych w liczbie 144 sztuk. W poszczególnych Zakładach znajduje się łącznie 13 komputerów stacjonarnych z dostępem do Internetu, 2 rzutniki multimedialne, rzutnik pisma, telewizor, odtwarzacz DVD i sprzęt nagłaśniający. Studenci mają możliwość korzystania z ogólnodostępnego komputera zlokalizowanego wewnątrz budynku IH z dostępem do Internetu.

5.2. Infrastruktura i wyposażenie instytucji, w których prowadzone są zajęcia poza uczelnią oraz praktyki zawodowe.

W ramach procesu dydaktycznego studenci odbywają część zajęć poza terenem IH. Studenci kierunku Historia na specjalizacji pedagogicznej zajęcia praktyczne z dydaktyki historii odbywają regularnie w szkołach podstawowych i średnich (SP nr 3, SP nr 4, I LO, V LO). Nauczyciele tych szkół aktywnie współpracują z prowadzącymi zajęcia pracownikami naukowymi IH, używając infrastruktury i wyposażenia, które można ocenić jako bardzo dobre. Niektóre z zajęć ścieżki archiwistycznej prowadzone są w Archiwum Państwowym w Koszalinie Oddział w Słupsku (z pracowni naukowej, magazynów archiwalnych oraz na stanowiskach przy pracownikach).

Podczas odbywania praktyk obowiązkowych studenci kierunku korzystają z infrastruktury tych instytucji, w których odbywają się praktyki.

5.3. Dostęp do technologii informacyjno-komunikacyjnej (w tym Internetu a także platformy e-learningowej, w przypadku, gdy na ocenianym kierunku prowadzone jest kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość) oraz stopień jej wykorzystania w procesie nauczania i uczenia się studentów oraz w działalności i komunikacji naukowej.

Studenci IH mają możliwość swobodnego korzystania z technologii Wi-Fi na terenie budynku IH. Uczelnia umożliwia także pracownikom i studentom wykorzystanie w procesie kształcenia platformy e-learningowej funkcjonującej na stronie <https://ckel.apsl.edu.pl>. Oprócz wspomnianego portalu w obrębie AP działają również zakładki Pracownika i Studenta w ramach systemu e-HMS (elektroniczna obsługa studiów, indeks elektroniczny itp.), które umożliwiają szybkie kontaktowanie się prowadzących zajęcia ze studentami, przekazywanie materiałów edukacyjnych, tworzenie arkuszy egzaminacyjnych itp. Docelowo przewiduje się implementację systemu ROSA (w 2020 r.).

5.4. Udogodnienia w zakresie infrastruktury i wyposażenia dostosowanych do potrzeb studentów z niepełnosprawnością.

Budynek, w którym studiują studenci kierunku Historia został częściowo przystosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych. W 2020 r. ciągi komunikacyjne oraz pomieszczenia wewnątrz budynku otrzymały oznaczenia w alfabecie Braille'a. W najbliższej przyszłości budynek stanowiący siedzibę IH otrzyma windę (podnośnik) obsługującą osoby o znacznym stopniu niepełnosprawności. Ponadto studenci niepełnosprawni mogą, w trybie przewidzianym odrębnymi przepisami, studiować według indywidualnego programu studiów. W Bibliotece Głównej AP studenci niepełnosprawni mają do dyspozycji przygotowane na ich potrzeby wnętrza wraz z dostępem na jednym poziomie (parter) do miejsca wypożyczenia i zwrotów książek. W przypadku konieczności pracy ze studentami niepełnosprawnymi ruchowo istnieje możliwość wskazania innej sali dydaktycznej w pełni przystosowanej do potrzeb osób niepełnosprawnych budynku przy ul. Bohaterów Westerplatte 64, wyposażonego w windę, podnośnik platformowy i oznaczonym językiem Braille'a, parkingiem wraz z wyznaczonymi miejscami dla osób niepełnosprawnych (również w siedzibie IH). W czytelnicy Biblioteki Głównej zainstalowano stanowiska komputerowe przeznaczone dla osób niewidomych i słabowidzących.

5.5. Dostępność infrastruktury, w tym aparatury naukowej, oprogramowania specjalistycznego i materiałów dydaktycznych, w celu wykonywania przez studentów zadań wynikających z programu studiów w ramach pracy własnej.

Do realizacji zadań wynikających z realizacji programu studiów studenci kierunku Historia mają do dyspozycji wyposażenie techniczne, które w ostatnich latach wzbogacano. Planuje się modernizację sal dydaktycznych i doposażenie ich w komputery.

W poszczególnych Zakładach znajduje się łącznie 13 komputerów stacjonarnych z dostępem do Internetu. Ponadto Instytut posiada 3 koparki kserograficzne, 3 przenośne rzutniki multimedialne, 2 rzutniki pisma, 2 telewizory, 3 odtwarzacze DVD, 1 odtwarzacz VHS, czytnik mikrofilmów i sprzęt nagłaśniający. W sali nr 55 jest zainstalowany stacjonarny ekran multimedialny. Studenci mają możliwość korzystania z ogólnodostępnego komputera z dostępem do Internetu (na terenie całej Uczelni).

5.6. System biblioteczno-informacyjny uczelni, w tym dostępu do aktualnych zasobów informacji naukowej w formie tradycyjnej i elektronicznej, o zasięgu międzynarodowym oraz zakresie dostosowanym do potrzeb wynikających z procesu nauczania i uczenia się na ocenianym kierunku, a także działalności naukowej w zakresie dyscypliny/dyscyplin, do której/których przyporządkowany jest kierunek, w tym w szczególności dostępu do piśmiennictwa zalecanego w sylabusach.

Studenci kierunku Historia mają do dyspozycji zasób biblioteczny składający się z księgozbiorów w tradycyjnej i elektronicznej postaci, dostępności zasobu dla czytelnika oraz jego funkcjonalności. Najważniejszą rolę odgrywają zbiory Biblioteki Głównej AP, położonym na terenie kampusu AP. Zawiera ona podstawowy korpus książek, z zakresu humanistyki, nauk społecznych i dziedzin pokrewnych, oraz towarzyszącą temu infrastrukturę sprzyjającą nauce (stanowiska komputerowe, czytniki, czytniki dla osób niedowidzących, skanery, usługi kserograficzne).

Biblioteka Uczelniana AP jest największą biblioteką naukową na Pomorzu Środkowym a trzecią w województwie pomorskim. Biblioteka obejmuje swoją działalnością całą społeczność akademicką.

Księgozbiór Biblioteki Uczelnianej liczy ok. 450 tys. jednostek bibliotecznych, w tym 50 tys. jednostek inwentarzowych czasopism. Są to publikacje z zakresu wszystkich dyscyplin naukowych, ze szczególnym uwzględnieniem nauk humanistycznych i społecznych, nauk matematyczno-przyrodniczych oraz nauk o zdrowiu a także literatura regionalna, tj. piśmiennictwo dotyczące

Pomorza. Literatura ta umożliwia prowadzenie badań naukowych z wielu obszarów wiedzy. Studenci, doktoranci i pracownicy AP mogą również korzystać z bibliotek naukowych Trójmiasta w oparciu o Porozumienie Zespołu Bibliotek Naukowych Województwa Pomorskiego.

Studenci i pracownicy Akademii Pomorskiej w Słupsku posiadają również dostęp do wielu tysięcy czasopism elektronicznych np. poprzez Wirtualną Bibliotekę Nauki (od 2003 roku w ramach ówczesnych Konsorcjów EBSCO i Science Direct) bezpośrednio przez stronę WBN (<https://wbn.icm.edu.pl/>) lub poprzez link „Zasoby” na stronie Biblioteki Uczelnianej (<https://www.apsl.edu.pl/struktura/biblioteka-uczelniana/zasoby>) oraz kilkuset książek elektronicznych poprzez bazę IBUK. Dostęp do baz jest możliwy z całego kampusu Uczelni a w przypadku niektórych baz np. EBSCO i IBUK również z komputerów domowych.

Księgozbiór Biblioteki Uczelnianej AP w Słupsku dla kierunku HISTORIA liczy ponad 24000 jednostek bibliotecznych książek. Są to publikacje stanowiące aktualną literaturę (obowiązkową i uzupełniającą) dla studentów oraz literaturę naukową, umożliwiającą prowadzenie badań naukowych z tego obszaru wiedzy. Studenci i pracownicy posiadają również dostęp do 49 tytułów książek elektronicznych z zakresu HISTORII w bazie IBUK LIBRA.

Biblioteka posiada ogółem 3 286 tytułów czasopism w formie drukowanej. Prenumeruje prawie 400 tytułów czasopism na tradycyjnych nośnikach (papierowych), w tym 54 tytuły dla kierunku HISTORIA. Biblioteka Uczelniana AP w Słupsku oferuje również dostęp do wielu tysięcy tytułów czasopism i książek w formie elektronicznej; jest uczestnikiem Konsorcjum MathSciNet, EBSCO, Elsevier i ASFA oraz IBUK (książki elektroniczne). Współtworzy Bałtycką Bibliotekę Cyfrową.

W zasobach elektronicznych baz EBSCO pracownicy i studenci Uczelni mają dostęp do ponad 592 tysięcy wyników z zakresu HISTORII, w tym w większości w pełnym tekście. Dodatkowo na platformie Ebscohost istnieje dostęp do baz: European Views of the Americas: 1493 to 1750 oraz OpenDissertations.

W bazie Wiley istnieje dostęp do ponad 32 tysięcy czasopism i książek elektronicznych z zakresu HISTORII w bazie Science Direct dostęp do 40 publikacji elektronicznych a w bazie Springer Link dostęp do ponad 64 tysięcy dokumentów elektronicznych z zakresu HISTORII.

Pracownicy i studenci Akademii Pomorskiej posiadają również dostęp do interdyscyplinarnych baz cytowań: Scopus i Web of Science, systemu informacji prawnej Legalis oraz czasopism NATURE i SCIENCE.

Biblioteka Uczelniana Akademii Pomorskiej w Słupsku pracuje w systemie komputerowym PROLIB, wszystkie czynności biblioteczne są skomputeryzowane, m.in. działa komputerowy moduł zdalnego zamawiania i rezerwacji zbiorów poprzez Internet, a w niedługim czasie zostanie otworzona Strefa Wolnego Dostępu do zbiorów z samoobsługowym systemem wypożyczania i zwrotów (RFID). Na terenie Biblioteki istnieje możliwość korzystania z szerokopasmowego Internetu. Biblioteka posiada 100 miejsc w Czytelni oraz 31 komputerów dla użytkowników (w tym z dostępem do Internetu oraz baz danych).

Wypożyczalnia i Czytelnia czynne są 6 dni w tygodniu (od poniedziałku do soboty) w godzinach dostępnych dla studentów stacjonarnych i niestacjonarnych. Obiekt jest przystosowany do obsługi osób niepełnosprawnych, w tym osób niedowidzących.

5.7. Sposoby, częstość i zakres monitorowania, oceny i doskonalenia bazy dydaktycznej i naukowej oraz systemu biblioteczno-informacyjnego, a także udziału w ocenie różnych grup interesariuszy, w tym studentów.

Rozwój kierunku Historia jest uzależniony od rozwoju kadry oraz w pewnym stopniu od atrakcyjności bazy dydaktycznej i naukowej. Zbiory Biblioteki AP na bieżąco są wzbogacane o najnowsze polsko- i obcojęzyczne pozycje z zakresu historii.

W ramach corocznego przeglądu infrastruktury lokalowej i jej wyposażenia planuje się stopniową modernizację części sal. Doraźnie prowadzone są remonty pomieszczeń dydaktycznych intensywnie eksploatowanego budynku przy ul. Arciszewskiego 22a. W ocenie monitorowania i doskonalenia bazy dydaktycznej udział biorą interesariusze wewnętrzni (inne jednostki organizacyjne, współorganizatorzy imprez kulturalnych skierowanych dla otoczenia), które korzystają, w miarę możliwości organizacyjnych, z bazy dydaktycznej IH i na bieżąco zgłaszają w tym zakresie uwagi i sugestie.

5.8. Spełnienie reguł i wymagań w zakresie infrastruktury dydaktycznej i naukowej, zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 powołanej ustawy.

Nie dotyczy; opis infrastruktury dydaktycznej zawarto w pkt. 5.1 – 5.7.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 5:

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa udostępniona studentom kierunku *Historia* zapewnia właściwe warunki uczenia się, jednakże postępująca dekapitalizacja obiektów oraz konieczność zwiększenia dostępności budynku przy ul. Arciszewskiego 22a do potrzeb osób niepełnosprawnych musi wystąpić w najbliższym czasie. Budynek IH położony jest na terenie kampusu uniwersyteckiego, co przekłada się na łatwą dostępność instytucji uczelnianych oraz na dobrą komunikację z miastem (bliskość przystanków autobusów MZK). W pobliżu budynku studenci mają do dyspozycji punkt gastronomiczny oraz punkt usług kserograficznych.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

6.1. Zakres i formy współpracy uczelni z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym z pracodawcami oraz jej wpływu na koncepcję kształcenia, efekty uczenia się, program studiów i jego realizację, w tym realizację praktyk zawodowych.

IH utrzymuje kontakty ze swoim otoczeniem społeczno-ekonomicznym, uwzględniając specyfikę swojego profilu naukowo-dydaktycznego. Do działań tych zaliczyć należy szereg przedsięwzięć realizowanych przez IH dedykowanych jak najszerszym kręgom odbiorców. Ma to charakter bądź to otwartych wykładów zarówno na terenie AP, jak i wykładów, prelekcji i pokazów realizowanych poza AP na obszarze byłego województwa koszalińskiego i słupskiego. Zadania te wpisują się również w aktywną i żywą współpracę z Uniwersytetami Trzeciego Wieku (Darłowo, Sławno, Słupsk, Ustka), jak i

Uniwersytetem Dziecięcym w Słupsku. Pracownicy udają się w teren z wykładami otwartymi do świetlic wiejskich regionu koszalińsko-słupskiego, a także uczestniczą w cyklach prelekcji, wykładów i pokazów historycznych w nadmorskich miejscowościach w sezonie turystycznym (m.in. we współpracy z Miejską Biblioteką Publiczną w Łebie). Sztandarową imprezą jest Słupski Festiwal Historyczny, stanowiący już sztandarową imprezę przygotowywaną przez IH, Studenckie Koło Historyków oraz podmioty administracji samorządowej, a także organizacja konkursów o zasięgu regionalnym, w którym uczestniczą uczniowie szkół z subregionu gdańskiego, słupskiego, koszalińskiego i pilskiego. Dodatkowo, wskutek współpracy AP ze Słupską Izbą Przemysłowo-Handlową, IH może liczyć na pomoc finansową i rzeczową w zakresie realizowanych przedsięwzięć promocyjnych. Wymiernym skutkiem takiej współpracy jest omawianie w sposób doraźny z przedstawicielami interesariuszy zewnętrznych z udziałem pracowników IH (np. z pracującymi studentami, którzy ze względu na posiadane już doświadczenie zawodowe mogą wyrazić opinię nt. zgodności realizowanych treści kierunkowego uczenia się i nabywanych umiejętności z oczekiwaniami swoich pracodawców). W ten sposób pozyskiwane są również zwrotne informacje dotyczące oczekiwań potencjalnych pracodawców w odniesieniu do efektów uczenia się, a przede wszystkim wobec propozycji zmian w planie studiów. Należy zaznaczyć, że większą płaszczyzną do współpracy charakteryzują się praktyki zawodowe, o ile ich odbycie ma charakter bezpłatny (tzn. podmiot zewnętrzny nie ponosi kosztów). Zdaniem przedstawicieli podmiotów zewnętrznych nie zachodzi potrzeba dalszego formalizowania etapów poprawy jakości uczenia się.

Koordinator ds. praktyk studenckich w porozumieniu z opiekunami przygotowuje raport na temat wieloaspektowego monitorowania przebiegu praktyk na kierunku historia, m.in. pod kątem warunków ich odbywania, kontroli, oceny, związków z założonymi efektami uczenia się oraz opinii pracodawców na temat przygotowania zawodowego studentów kierunku, co jest podstawą kształtowania programów studiów z uwzględnieniem postulatów i potrzeb otoczenia. Przedstawiciele otoczenia umożliwiają Instytutowi samodzielne kształtowanie zadań realizowanych w ramach praktyk zawodowych u potencjalnych pracodawców poprzez konstrukcję planów praktyk; te zaś konstruowane są w oparciu o uprzednio określone efekty uczenia się. Prowadzi to do weryfikacji i oceny stopnia realizacji efektów kształcenia przez otoczenie, jak i wpływa na określenie efektów kształcenia w przypadku konieczności konstrukcji nowego bądź modyfikacji istniejącego programu studiów. W ramach procedury współpracy z otoczeniem uzyskuje się informację dotyczącą jakości procesu dydaktycznego wobec aktualnych uwarunkowań rynku pracy.

Pełny wykaz umów oraz podmiotów, z którymi współpracuje IH znajduje się w Biurze Rektora.

6.2. Sposoby, częstość i zakres monitorowania, oceny i doskonalenia form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji.

W AP periodycznie organizowane są protokołowane spotkania z pracodawcami, u których studenci odbywają praktyki, i którzy docelowo mogą być miejscem stałego zatrudnienia dla absolwentów. W zależności od potrzeb, organizowane są spotkania roku odbyło się spotkanie z przedstawicielami archiwów państwowych (Koszalin, Słupsk), czy prywatnymi podmiotami. W trakcie tych spotkań dokonano oceny dostosowania efektów uczenia się do potrzeb rynku pracy, omówiono obowiązujące programy studiów, przedstawiono propozycje ich udoskonalenia oraz dyskutowano o możliwych ułatwieniach organizacyjnych względem odbywania praktyk przez studentów. Spotkania z interesariuszami wewnętrznymi potwierdzają bardzo dobre przygotowanie studentów i dostosowanie programów studiów do potrzeb i oczekiwań potencjalnych pracodawców. Zgłaszane przez interesariuszy zewnętrznych sugestie i propozycje są później omawiane na spotkaniach Rady Instytutu, pod kątem celowości, zgodności z programem studiów i możliwości ich wprowadzenia do programów.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 6:

.....

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

7.1. Rola umiędzynarodowienia procesu kształcenia w koncepcji kształcenia i planach rozwoju kierunku (przy uwzględnieniu każdego z ocenianych poziomów studiów).

Studenci SPS uczestniczą w zajęciach z języka obcego w wymiarze 120 godzin. Zajęcia te kończą się egzaminem weryfikującym osiągnięcie przez studentów poziomu B2. Język obcy jest przedmiotem do wyboru, którego uczyli się w szkole średniej. Przeważnie jest to język angielski, rzadziej język niemiecki. Odrębnym zagadnieniem pozostaje napływ studentów z zagranicy (Ukraina, Kanada, Kazachstan, Niemcy), którzy na początku cyklu uczenia się uczestniczą w zajęciach z języka polskiego dla obcokrajowców. Istnieje również możliwość uczestnictwa w zajęciach w języku obcym, choć ta forma, jako przedmiotu do wyboru, cieszy się mniejszym zainteresowaniem, w odróżnieniu do konsultacji, które stosunkowo często mają miejsce w języku ukraińskim i angielskim oraz – rzadziej – niemieckim.

Od cyklu 2019/2020 studenci SDS mają możliwość uczestnictwa w zajęciach w językach obcych do wyboru. Tu również studenci wyrażają niewielkie zainteresowanie przedmiotami prowadzonymi w językach obcych, jednakże powodzeniem cieszą się konsultacje prowadzone w językach obcych identycznie, jak w odniesieniu do studentów SPS.

7.2. Aspekty programu studiów i jego realizacji, które służą umiędzynarodowieniu, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia w językach obcych.

IH, w celu zwiększenia stopnia umiędzynarodowienia programu kształcenia napotyka często na bierność studentów, deklarujących gotowość do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych w języku polskim, stąd zajęcia w języku obcym odbywają się tylko w ramach lektoratów. Zjawisko to ma identyczny charakter na SPS, jak i SDS. IH czyni wszelkie starania, by móc objąć obsługą językową studentów spoza kraju w zakresie załatwiania spraw studentów; dyrekcja IH włada czterema językami w stopniu biegłym (angielski, francuski, niemiecki, ukraiński), a także umożliwiła uczestnictwo w nauce języka angielskiego specjalistce ds. obsługi sekretariatu IH. O ile studenci nie są zainteresowani uczestnictwem w zajęciach odbywających się w językach obcych, o tyle konsultacje nierzadko odbywają się w języku obcym.

7.3. Stopień przygotowania studentów do uczenia się w językach obcych i sposobów weryfikacji osiągnięcia przez studentów wymaganych kompetencji językowych oraz ich oceny.

Student SPS na kierunku Historia po ukończeniu nauki w ramach lektoratu z języka obcego zobowiązany jest zyskać umiejętności językowe i znać język angielski lub niemiecki zgodnie z wymogami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; natomiast student SDS kończy naukę języka obcego posiadając umiejętności językowe na poziomie B2+. Studenci jednakże niechętnie korzystają z możliwości wyjazdów na inne uczelnie (np. w ramach Erasmus+) z uwagi na przekonanie o słabych kompetencjach językowych.

7.4. Skala i zasięg mobilności i wymiany międzynarodowej studentów i kadry.

Władze IH i AP umożliwiają studentom i pracownikom wyjazdy w ramach Erasmus+, umów bilateralnych, indywidualnych zaproszeń, wspierając proces wymiany międzynarodowej obu tych grup.

IH udoskonalał warunki do udziału studentów w programach międzynarodowych i umożliwiał w większym, niż w latach poprzednich, wymianę krajową i międzynarodową oraz środowiskiem naukowym. Wymiana i współpraca międzynarodowa jest przedmiotem monitorowania mobilności studentów i kadry. Działania te wspierane są przez Koordynatora Programu ERASMUS oraz Dyrektora Instytutu. Tworzone są bazy danych (ujęcie ilościowe) dotyczące mobilności studentów i pracowników naukowych IH, związane z: możliwościami wyjazdów zagranicznych, liczbą studentów i pracowników wyjeżdżających za granicę. W roku sprawozdawczym w Instytucie prowadzono zajęcia dla studentów z programów ERASMUS oraz REASMUS+, którzy kształcili się w ramach wymienionych programów. Zajęcia odbywały się w języku polskim, zaś konsultacje w języku angielskim, rosyjskim i ukraińskim.

W ramach umów bilateralnych miała miejsce współpraca w zakresie wyjazdów krótkoterminowych. Miejscami docelowymi były uczelnie: Czerniowiecki Narodowy Uniwersytet im. Jurija Fedkowycza, I Narodowy Uniwersytet Przykarpacki im. Wasyla Stefanyka w Iwanofrankowsku. Chersoński Uniwersytet Państwowy, a także współpraca z Ambasadą RP w Hadze.

Wymiana wewnątrz krajowa między studentami WH i innych polskich uczelni odbywa się w ramach programu MOST. Nie ma na nią jednak dużego zapotrzebowania wśród studentów IH.

7.5. Udział wykładowców z zagranicy w prowadzeniu zajęć na ocenianym kierunku.

W okresie od 2014 do 2019 r. do IH przyjechało z wykładami gościnnymi 2 zagranicznych badaczy; w przypadku studentów zagranicznych; co roku w ramach programu Erasmus+ studia na IH wybiera do 4-5 studentów, a łącznie z innymi oficjalnymi programami lub nawet bez oficjalnego programu, ale za to w ramach cyklicznej współpracy w okresie ostatnich 5 lat przyjechało ponad 50 studentów. Przyjeżdżający wykładowcy prowadzą zazwyczaj wykłady przeznaczone dla wszystkich studentów IH, uczestniczą w seminariach dyplomowych prowadzonych przez pracowników IH lub prowadzą wykłady.

7.6. Sposoby, częstość i zakres monitorowania i oceny umiędzynarodowienia procesu kształcenia oraz doskonalenie warunków sprzyjających podnoszeniu jego stopnia, jak również wpływ rezultatów umiędzynarodowienia na program studiów i jego realizację.

Dążąc do zwiększenia udziału studentów w wymianie międzynarodowej dyrekcja IH w roku akademickim 2015/2016 do tradycyjnie przeprowadzanej ankiety dodała 2 pytania o charakterze otwartym dotyczące korzystania z programu *Erasmus +*; Pytania te brzmiały: Czy korzystał/a Pan/i z programu „Erasmus+”? Jeśli tak, proszę wskazać uczelnię i kraj pobytu oraz napisać, czy jest Pan/Pani zadowolony z wyjazdu. Analiza wyników ankiet ujawniła, że studenci nie przejawiają większego zainteresowania wyjazdami zagranicznymi i wolą uczestnictwo w trybie studiów na miejscu. Dyrekcja Instytutu wprowadziła także możliwość przeprowadzenia części zajęć w językach obcych, jednakże studenci zainteresowani są odbywaniem zajęć w języku polskim. Uwaga ta odnosi się również do studentów z Ukrainy, którzy wyrażają chęć porozumiewania się po polsku, choć w roku akademickim 2018/2019 uczestniczyli w zajęciach prowadzonych w języku ukraińskim.

Dodatkowe informacje, które uczelnie uznaje za ważne dla oceny kryterium 7:

.....

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

8.1. Dostosowanie systemu wsparcia do potrzeb różnych grup studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością.

W budynku IH znajdują się oznaczenia i trakt komunikacyjny w języku Brail'a. W przypadku konieczności przeprowadzenia zajęć w pomieszczeniu dostosowanym dla potrzeb osób niepełnosprawnych, do dyspozycji IH znajduje się aula w budynku przy ul. Bohaterów Westerplatte (z platformą podjazdową i windą) Na parkingu przed budynkiem IH oraz przed Biblioteką Główną AP są oznakowane miejsca parkingowe dla studentów z niepełnosprawnością.

8.2. Zakres i formy wspierania studentów w procesie uczenia się.

Władze AP oraz pracownicy IH mają świadomość, iż większość studentów z powodów materialnych musi łączyć studiowanie z pracą zawodową lub studiami na innym kierunku, toteż starają się wspierać studentów poprzez precyzyjne określenie wymagań z jednej strony, z drugiej zaś poprzez dogodne i elastyczne terminy i formy (zajęć, konsultacji, kontroli, oceny) pozwalające im na wywiązywanie się z obowiązków.

Studenci kierunku *Historia* na pierwszych zajęciach organizacyjnych każdego przedmiotu są informowani o zakresie treści nauczania wymaganych sylabusem oraz sposobie i formie ich zaliczenia. Nauczyciele informują także o zakresie wymaganej literatury i miejscu jej dostępności: Biblioteka Główna, Miejska Biblioteka Publiczna w Słupsku, Każdy student może za pomocą poczty elektronicznej, Wirtualnego Dziekanatu (e-HMS) lub osobiście zwrócić się o pomoc.

W razie trudności w opanowaniu materiału (np. dłuższa, usprawiedliwiona nieobecność) mogą na bieżąco prosić nauczycieli o pomoc lub korzystać z konsultacji. Wykaz konsultacji jest zamieszczony na tablicy informacyjnej w IH w wersji papierowej i na stronie Instytutu w formie elektronicznej. Studenci mają możliwość poprawienia ocen niedostatecznych w sposób przewidziany „Regulaminem Studiów”.

Ponadto istnieje możliwość wykorzystania funduszy banku Santander zaangażowanego w finansowanie indywidualnego szkolnictwa wyższego, wykorzystania środków z puli Fundacji Instituto de Empresas w celu zwiększania wpływu na społeczeństwo poprzez wykorzystanie środków własnych Fundacji oraz współpracę ze strategicznymi partnerami. Fundacja promuje swoje wartości: przedsiębiorczość, różnorodność, włączenie społeczne i innowację, kładąc przy tym szczególny nacisk na nauki humanistyczne, jako kluczowy aspekt wykształcenia wyższego. Istnieją również możliwości uczestnictwa w środkach IE University w realizacji, przedsiębiorczej mentalności i skupieniu na naukach humanistycznych.

8.3. Formy wsparcia:

8.3.1. Formy wsparcia krajowej i międzynarodowej mobilności studentów.

Studenci kierunku *Historia* mogą uczestniczyć w wymianie krajowej i międzynarodowej Erasmus+. Jednym z głównych powodów niechęci studentów w uczestnictwie w wymianie były obawy co do stopnia znajomości języka obcego, niemniej AP umożliwiło wyjazdy stypendialne studentom poprzez

wsparcie w postaci przygotowania dokumentacji koniecznej do rozpoczęcia procedury wyjazdu i pobytu oraz rozliczenie pobytu.

8.3.2. Formy wsparcia prowadzenia działalności naukowej oraz publikowania lub prezentacji jej wyników, jak również w uczestniczeniu w różnych formach komunikacji naukowej lub twórczości artystycznej.

Studenci i absolwenci SPS i SDS biorą aktywny udział w życiu naukowym, występują na konferencjach z referatem i publikują swoje teksty w monografiach wieloautorskich, nierzadko z doktorantami. Ten trend nasilił się w latach 2016-2019, o świadczą wystąpienia studentów IH na konferencjach naukowych oraz opublikowanie ponad 30 artykułów. Dorobek naukowy jest nieodzownym warunkiem w rekrutacji do szkoły doktorskiej, co świadczy o zamierzonym już wyborze tematu badawczego i jasnej orientacji na pracę naukowo-badawczą.

Przy IH działa Studenckie Koło Naukowe Historyków. Członkami Koła są studenci i doktoranci kierunku Historia oraz mieszkańcy Słupska i okolic, w tym uczniowie szkół średnich. Koło Naukowe samodzielnie lub we współpracy z IH lub innymi podmiotami z zewnątrz podejmuje wiele ciekawych projektów, ale też chętnie i często współpracuje nad inicjatywami naukowymi. Jest także współorganizatorem cyklicznych wykładów i projekcji w ramach „Historycznych Czwartków”, a także organizuje konferencje naukowe. Studenci SPS, SDS i STS wydają swoje teksty we własnym czasopiśmie oraz w czasopiśmie „Scripta Historica”.

Studenci kierunku Historia też popularyzują wiedzę o przeszłości na portalach internetowych i w lokalnych mediach. Studencki ruch naukowy jest wspomagany finansowo przez Prorektora ds. kształcenia i studentów, zaś organizacyjnie i merytorycznie przez władze AP i IH.

8.3.3. Formy wsparcia we wchodzeniu na rynek pracy lub kontynuowaniu edukacji.

Władze AP mając świadomość konieczności podejmowania pracy zarobkowej przez studentów, a jednocześnie, aby umożliwić studiowanie czy kontynuowanie nauki na kolejnych stopniach kształcenia uniwersyteckiego wspomagają ich stypendiami socjalnymi, zapomogami z racji wydarzeń losowych, stypendiami specjalnymi dla osób niepełnosprawnych. Nagradzają także studentów za osiągnięcia naukowe, artystyczne, organizacyjne, sportowe. Władze IH, wychodząc naprzeciw potrzebom studentów łączących pracę z nauką, proponują elastyczne formy studiowania: indywidualną organizację studiów, kumulację zajęć w dogodnych dla studentów godzinach, czy też wygospodarowanie dnia wolnego od zajęć w ciągu tygodnia (na indywidualny wniosek studentów). Szczegóły w tym zakresie znajdują regulację w odrębnych przepisach.

8.3.4. Formy wsparcia aktywności studentów: sportowej, artystycznej, organizacyjnej, w zakresie przedsiębiorczości.

Władze AP wspierają pozanaukową aktywność studentów. W razie konieczności udziału w zawodach sportowych, występach artystycznych lub innych tego typu wydarzeniach studenci mogą liczyć na zrozumienie ze strony prowadzących zajęcia pracowników IH, z którymi ustalają dogodny sposób i tryb zaliczenia takich usprawiedliwionych nieobecności. Najlepsi studenci otrzymują stypendia nagradzające ich osiągnięcia w nauce, nagrody Rektora za wyniki w nauce i osiągnięcia organizacyjne, a także nagrody za osiągnięcia sportowe i artystyczne

8.4. System motywowania studentów do osiągnięcia lepszych wyników w nauce oraz działalności naukowej oraz sposobów wsparcia studentów wybitnych.

Pracownicy IH mają obowiązek na pierwszych zajęciach jasno określić swoje wymagania i zasady uzyskania zaliczenia bądź (i) oceny z przedmiotu. Pozwala to lepiej przygotować się studentom do zajęć, unikając tym samym nieporozumień w chwili ustalania oceny końcowej. Pracownicy zachęcają studentów do pogłębienia omawianego zagadnienia polecając im zapoznanie się z dodatkową literaturą przedmiotu, służą także radą w trakcie konsultacji. Proszą również studentów o to, by sygnalizowali wszelkie okoliczności utrudniające osiągnięcie pożądaných efektów uczenia się. Wybitni studenci zachęceni są do udziału i wygłaszania referatów w konferencjach naukowych i publikowania swoich badań w formie artykułów naukowych. Wybitne prace studentów kierowane są do dalszych prac edytorskich w celu ich publikacji drukiem (całościowo lub we fragmentach).

8.5. Sposoby informowania studentów o systemie wsparcia, w tym pomocy materialnej.

Wszelkie informacje odnośnie udzielania pomocy materialnej oraz rodzaj pomocy studentom znajdują się na stronie internetowej AP: <https://www.apsl.edu.pl/Studenci/Aktualnosci> (zakładka: pomoc socjalna) oraz w formie papierowej na tablicy ogłoszeń; można je uzyskać także bezpośrednio w Biurze Obsługi Studenta i Doktoranta.

W uzasadnionych przypadkach Prorektor ds. Studentów, za opinią Dyrektora IH udziela zgody na obniżenie lub zwolnienie z opłat za studia. W skali roku akademickiego ma miejsce zazwyczaj kilka takich przypadków. Wszystkie z nich mają charakter zindywidualizowany.

8.6. Sposób rozstrzygnięcia skarg i rozpatrywania wniosków zgłaszanych przez studentów oraz jego skuteczności.

Na spotkaniu inauguracyjnym na początku każdego roku akademickiego organizowane jest spotkanie władz IH ze studentami kierunku, na którym są oni informowani o zasadach postępowania w razie powstania sytuacji wymagającej udziału lub rozstrzygnięcia instytucjonalnego. W razie powstania problemów w toku studiów lub na linii studenci – pracownik, starosta roku (w nagłych i uzasadnionych przypadkach bezpośrednio student lub pracownik) powinien zwrócić się z prośbą o pomoc do opiekuna roku, którym jest pracownik IH. Jeśli nie jest on w stanie rozwiązać problemu, wówczas zwraca się do opiekuna roku. W dalszej kolejności w rozwiązanie problemu zaangażowane są władze IH, AP lub właściwe organy uczelniane. Studenci mogą się również zwrócić z podaniem na piśmie do władz IH lub do Rektora bądź Prorektora ds. Studentów lub Prorektora ds. Kształcenia z zachowaniem właściwego trybu składania skargi i zgłoszonego wniosku. Każde takie pismo podlega indywidualnemu rozpatrzeniu i pisemnej odpowiedzi. W nagłych sytuacjach sprawę przekazuje się ustnie, szczególnie o wystąpieniu niebezpiecznej sytuacji, by władze IH bądź AP podjęły stosowne działania.

Studenci mogą zgłaszać swoje postulaty podczas corocznych spotkań z władzami IH, jak i w trybie doraźnym. Jeżeli postulaty dotyczą programów studiów, kierowane są do rozpatrzenia i zaopiniowania przez Radę Instytutu i (lub) Instytutową Komisję ds. Jakości Kształcenia. Jeśli natomiast dotyczą innych spraw (personalnych, dotyczących wywiązywania się z obowiązków służbowych, itp.) odpowiednie działania podejmuje władze IH w ramach odrębnych regulacji i istniejących procedur.

8.7. Zakres, poziom i skuteczność systemu obsługi administracyjnej studentów, w tym kwalifikacji kadry wspierającej proces kształcenia.

Zadanie obsługi administracyjnej studentów spoczywa na Biurze ds. Obsługi Studentów i Doktorantów. Biuro realizuje sprawy studentów oraz zajmuje się sprawami socjalnymi. Jest otwarte dla studentów od poniedziałku do piątku w godzinach 8:30 – 15:00. Liczba spraw załatwianych bezpośrednio w dotychczasowym Dziekanacie Wydziału Filologiczno-Historycznego (do września 2029 r.) uległa zmniejszeniu się wraz z wprowadzeniem elektronicznych indeksów i e-HMS, wciąż jednak pracownicy dziekanatu stanowią nieocenioną pomoc dla studentów kierunku *Historia*. Układaniem planów zajęć, dzieleniem studentów na grupy, nadzorem nad sylabusami, kontaktami z nauczycielami akademickimi i pośredniczeniem w kontaktach ze studentami zajmuje się Zastępca Dyrektora IH we współpracy ze specjalistą ds. obsługi sekretariatu. Sekretariat IH jest otwarty dla studentów od poniedziałku do piątku w godzinach 8:00 – 15:00 i jest w nim zatrudniona specjalistka o wysokim stopniu profesjonalizmu, wysokich kwalifikacjach zawodowych (studia wyższe, znajomość języka obcego) i doświadczeniu zawodowym, o dużym stopniu życzliwości dla studentów. Na podstawie corocznie przeprowadzanej ankietyzacji należy stwierdzić, że specjalistka ta jest bardzo wysoko oceniana przez interesariuszy wewnętrznymi, w tym studentów.

8.8. Działania informacyjne i edukacyjne dotyczące bezpieczeństwa studentów, przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy, zasad reagowania w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, dyskryminacji i przemocy wobec studentów, jak również pomocy jej ofiarom.

Każdy student zobowiązany jest do obowiązkowego odbycia kursu BHP; okresowo prowadzone są ćwiczenia związane z bezpieczną ewakuacją budynku. Studenci SPS i SDS uczeni są postaw tolerancji, otwartości i dążenia do prawdy, dlatego zarówno władze IH jak i poszczególni pracownicy naukowo-dydaktyczni piętnują i błyskawicznie reagują na postawy i działania polegające na dyskryminacji i przemocy. System reagowania na tego typu sytuacje działa natychmiastowo i sprawnie i nie ma żadnych skarg w tym zakresie.

8.9. Współpraca z samorządem studentów i organizacjami studenckimi.

W AP funkcjonuje Rada Uczelniana Samorządu Studenckiego, wyłaniana w drodze wyborów jako ciało reprezentujące ogół studentów przed innymi jednostkami organizacyjnymi. Samorząd Studencki ma własne pomieszczenie pracy i do obywania spotkań w DS 4, Przedstawiciele Samorządu uczestniczą w posiedzeniach Senatu oraz w posiedzeniach Komisji Stypendialnej. AP udostępnia swoją stronę internetową do zamieszczania na niej informacji o działalności i inicjatywach Samorządu Studenckiego. Ponadto Samorząd bierze czynny udział w procesie konstrukcji programów studiów SPS i SDS oraz wyraża swoją opinię w sprawach związanych z aprobatą lub jej brakiem dla propozycji przyjętych w programach studiów.

8.10. Sposób, częstość i zakres monitorowania, oceny i doskonalenia systemu wsparcia oraz motywowania studentów, jak również oceny kadry wspierającej proces kształcenia, a także udział w ocenie różnych grup interesariuszy, w tym studentów.

Monitorowanie, ocena i doskonalenie systemu wsparcia oraz motywowania studentów oraz ocena kadry wspierającej proces uczenia się odbywa się głównie poprzez corocznie przeprowadzaną ankietyzację. Pytania z ankiety dotyczą miernikowania stanu zadowolenia z procesu uczenia się (samych zajęć, prowadzącego, postulowanych zmian, zadowolenia z programu studiów, jego oceny itp.) oraz współpracy studentów z kadrą wspierającą. Uzyskane odpowiedzi mogą stanowić bodziec

do wprowadzenia zmian zmierzających do doskonalenia i polepszenia obsługi studentów w Sekretariacie i w Biurze Obsługi Studenta i Doktoranta.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 8:

.....

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

9.1. Zakres, sposoby zapewnienia aktualności i zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców, w tym przyszłych i obecnych studentów, udostępnianej publicznie informacji o warunkach przyjęć na studia, programie studiów, jego realizacji i osiągniętych wynikach.

Informacje dotyczące procesu rekrutacji (w tym warunki przyjęcia na studia na kierunku *Historia*) są udostępniane osobom zainteresowanym za pośrednictwem strony internetowej AP (zakładka: Rekrutacja), dodatkowo link do tych informacji znajduje się również na stronie IH. Szczegółowe informacje dotyczące programu studiów są również dostępne na stronie AP, z uwzględnieniem programów obowiązujących dla poszczególnych specjalności i roczników studiów. Informacje o rozpoczętej rekrutacji umieszczane są również w lokalnych mediach. O ile jednak informacja ta jest dostępna, w praktyce kandydaci (a przynajmniej ci spośród nich, którzy zostali studentami) relatywnie rzadko zapoznają się z programem studiów na etapie rekrutacji.

Istotnym wskaźnikiem dotyczącym publicznego dostępu do informacji o zasadach rekrutacji oraz programie studiów jest doroczna ankieta przeprowadzana wśród studentów I roku rozpoczynających studia w danym roku akademickim, umożliwiającej pozyskanie informacji o poziomie i stopniu zadowolenia studentów po upływie I i II semestru studiów. Studenci na ogół dobrze oceniają funkcjonujący system dostępu do informacji.

Dane dotyczące programu studiów są ogólnodostępne (znajdują się na stronie internetowej – BIP oraz dostępne w wersji papierowej w Sekretariacie IH), niemniej studenci są dodatkowo informowani, gdzie mogą znaleźć informacje o przebiegu studiów podczas spotkań inauguracyjnych organizowanych przez Dyрекcję IH na początku każdego roku akademickiego – mogą wówczas zobaczyć, w jakiej zakładce znajduje się program studiów i w dowolnej chwili do niego wrócić. Sylabusy i plany studiów dostępne są na stronie internetowej, a na indywidualne życzenie także przesyłane na pocztę elektroniczną studenta.

9.2. Sposób, częstość i zakres oceny publicznego dostępu do informacji, udział w ocenie różnych grup interesariuszy, w tym studentów, a także skuteczność działań doskonalących w tym zakresie.

Ocena publicznego dostępu do informacji dokonywana jest na podstawie opinii interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych przekazywanych indywidualnie zarówno poszczególnym pracownikom, jak i władzom AP. Studenci w ankietach wskazali na dynamikę zmian strony internetowej IH, a także na konieczność umieszczenia wszystkich interesujących ich formularzy na ogólnouczelnianej stronie internetowej AP. Pozwoliło to również na usprawnienie pracy IH, a także na zestandaryzowanie i ujednoczenie form wniosków studentów w skali uczelni. Interesariusze wewnętrzni wskazywali na możliwość włączenia do strony internetowej ogólnych normatywów uczelnianych, co znalazło odzwierciedlenie w bieżących działaniach w tym zakresie.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 9:

.....

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

10.1. Sposób sprawowania nadzoru merytorycznego, organizacyjnego i administracyjnego nad kierunkiem studiów, kompetencji i zakresu odpowiedzialności osób odpowiedzialnych za kierunek, w tym kompetencje i zakres odpowiedzialności w zakresie ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku.

W AP za funkcjonowanie systemu jakości kształcenia odpowiada Prorektor ds. Kształcenia, kierujący pracą Biura ds. Kształcenia. Zarówno Prorektor, jak i pracownicy Biura (w sekcjach) pozostają w ścisłym kontakcie z Instytutową Komisją ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, odpowiedzialną poprzez Dyrektora IH za realizację misji naukowej i dydaktycznej w Instytucie. Prorektor sprawuje nadzór nad systemem jakości kształcenia na AP, w tym: powołuje Uczelnianą Komisję ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, w skład której wchodzi: przewodniczący, przedstawiciele instytutów i katedr z AP i przedstawiciel Rady Uczelnianej Samorządu Studentów AP, przedstawia sprawozdanie Rektorowi z przeprowadzonych ankiet, wskazuje przedstawiciela IH do Uczelnianej Komisji ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. Do kompetencji Prorektora należy również wydawanie zarządzeń dotyczących Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia, w których określa zadania i obowiązki dyrektorów instytutów oraz kierowników innych jednostek, terminy, zasady i procedury związane z oceną działalności nauczycieli akademickich i procedury związane z działalnością sfery administracyjnej uczelni. Senat AP natomiast ustala ogólne kierunki działalności IH, uchwała plany, programy studiów oraz efekty uczenia się (bądź ich zmiany) dla poszczególnych kierunków, w tym dla IH.

Instytutowa Komisja ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, w skład której wchodzi pracownicy naukowcy oraz przedstawiciele studentów, czuwa nad planowaniem i wdrożeniem procedur zmierzających do poprawy jakości kształcenia w IH, ujednoczeniem procedur związanych z działalnością sfery administracyjnej uczelni mającej związek z jakością kształcenia (godziny pracy dziekanatów, sekretariatów, instytutów, katedr i zakładów, dostępność informacji związanej z tokiem kształcenia, prawidłowego układania planów zajęć, sposobu załatwiania indywidualnych spraw studenckich). Zespół opracowuje treści i koordynuje badania ankietowe przeprowadzane w IH. Działania IKdsZJK podlegają okresowej ocenie realizacji działań przez UKdsZJK i ich zgodności z zarządzeniami władz AP, a także są przedmiotem okresowej oceny prac UKdsZJK po upływie pełnego roku akademickiego.

Istotnym ogniwem nadzoru merytorycznego i organizacyjnego nad kierunkiem jest dykcja IH. Na czele instytutu stoi dyrektor, który zapewnia warunki prowadzenia działalności dydaktycznej (poprzez Zastępcę Dyrektora ds. Kształcenia) i kieruje Radą Instytutu Historii. Kwestie programowe są w kompetencjach Dyrektora i IKdsZJK.

10.2. Zasady projektowania, dokonywania zmian i zatwierdzania programu studiów.

Modyfikacje i doskonalenie programów studiów na kierunku Historia podejmowane są w trakcie prac Rady IH pod przewodnictwem Dyrektora IH, po uprzednio wykonanych pracach Instytutowej Komisji ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. W procesie tym zaangażowani są również interesariusze zewnętrzni, którzy mają możliwość wniesienia swoich uwag i sugestii do projektów zmian w programie. Do zadań Rady zalicza się m.in. dostosowywanie programów studiów do aktualnych przepisów prawnych, opracowanie opisu efektów uczenia się, monitorowanie przyporządkowania poszczególnym przedmiotom odpowiednich typów zajęć, analiza prawidłowości przypisania punktów

ETCS poszczególnym przedmiotom, analiza sposobów walidacji zakładanych efektów uczenia się czy też wyciąganie wniosków na podstawie zbiorczych wyników przeprowadzonych badań ankietowych studentów i wyciąganie z nich wniosków w celu wykorzystania ich do konstrukcji programów studiów.

10.3. Sposoby i zakres bieżącego monitorowania oraz okresowego przeglądu programu studiów na ocenianym kierunku oraz źródła informacji wykorzystywanych w tych procesach.

Monitorowanie programu kształcenia i jego efektów odbywa się poprzez okresowe przeglądy i analizy programów studiów. W trakcie posiedzeń Komisji ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia i Rady IH analizowane są wnioski samych członków RP, a także dyskutowane są postulaty samych studentów oraz interesariuszy zewnętrznych. Przedmiotem obrad Komisji i Rady IH są także wnioski wynikające z dostosowaniu programów studiów do zmian prawnych. Komisja i Rada IH jest też forum wymiany pomysłów na nowe ścieżki wraz z możliwością przeanalizowania warunków ich wprowadzenia. Omawia się nie tylko bieżące zagadnienia organizacyjne kierunku (np. zmiany w przydziale punktów ETCS, przesunięcia semestralne przedmiotów, aktualizacje sylabusów), ale i podejmuje się próby wyznaczenia kierunku perspektywicznych zmian i wypracowania modelu uczenia się, tak aby dostosować program studiów historycznych do nowych wyzwań, jakie stawia np. lokalny rynek pracy oraz oczekiwania pracodawców.

10.4. Sposoby oceny osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów ocenianego kierunku, z uwzględnieniem poszczególnych etapów kształcenia, jego zakończenia oraz przydatności efektów uczenia się na rynku pracy lub w dalszej edukacji, jak też wykorzystania wyników tej oceny w doskonaleniu programu studiów.

Programy studiów na kierunku Historia oraz propozycje zmian w programach już realizowanych przez IH, przypisane są do zakresu obowiązków Instytutowej Komisji ds. Jakości Kształcenia. Programy studiów podlegają okresowemu przeglądowi, którego zasadniczym zadaniem jest ustalenie zgodności przyjętych w nich efektów uczenia się i w stosownych aktach prawnych (wyższego rzędu oraz w uchwałach Senatu Uczelni i zarządzeniach Rektora), adekwatności doboru metod dydaktycznych i uznanych sposobów podejścia poznawczego do ustalenia stopnia osiągania założonych efektów w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, również w kontekście przyjętej w opisie sylwetki absolwenta kierunku Historia.

Do kluczowych zagadnień systemu podnoszenia jakości kształcenia należą działania ukierunkowane na sferę prawidłowego przepływu gromadzenia, opracowania, interpretacji i upublicznienia informacji, stanowiących efekt całokształtu funkcjonowania procedur i mechanizmów wewnętrznych, zapewniających właściwą realizację procesu dydaktycznego. Do zadań IH w realizowanym zakresie należy m.in.:

- monitorowanie dostępności na uczelnianej stronie internetowej, w dziale „Rekrutacja” pełnych i aktualnych informacji o warunkach i trybie rekrutacji na studia na kierunek Historia, poziomach prowadzonego kształcenia i formach studiów;
- zarządzanie ofertą edukacyjną i publikowanie aktualnych informacji w odniesieniu do organizacji dydaktyki w jednostce, poprzez ich zamieszczanie na stronie internetowej Instytutu (rozkłady zajęć, godziny konsultacji, ogłoszenia i aktualności);
- rozpowszechnianie informacji na temat prowadzenia prac naukowo-badawczych, wydawanego czasopisma naukowego, procedurach publikowanie itp.;
- upowszechniania danych w odniesieniu do deskrypcji i zasad funkcjonowania Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia w IH procedur podejmowanych na rzecz doskonalenia jakości

kształcenia na kierunku Historia, w tym udostępnienie społeczności Akademii Pomorskiej wyników rocznej oceny pracy jednostki;

- rozpowszechnienie wśród studentów informacji wspomagających proces kształcenia, m.in.: zasad dyplomowania na kierunku Historia, funkcjonowania systemu „Plagiat.pl”, warunków i trybu odbywania praktyk zawodowych (regulaminy praktyk wraz z dokumentacją), możliwości wymiany międzynarodowej (współpraca IH z Biurem Karier)

Dodatkowym źródłem pozyskania informacji na temat kształcenia w IH stanowi system HMS „Wirtualny Dziekanat”, stwarzający możliwość szybkiego i wygodnego dostępu (po zalogowaniu). Do całościowej informacji w zakresie realizacji programu studiów, sylabusów, modułów przedmiotów, protokołów zaliczeniowych i egzaminacyjnych, kart okresowych osiągnięć studenta, ankiet ewakuacyjnych itp.

Jednym z istotnych elementów systemu poprawy jakości kształcenia są informacje zwrotne od samych studentów. Jest to możliwe poprzez ankietyzację przeprowadzaną przez dyrekcję IH w każdym roku akademickim. Ankieta przeprowadzana jest na wszystkich zajęciach prowadzonych przez pracowników IH. Wyniki zbiorcze ankietyzacji są omawiane na posiedzeniu Instytutowej Komisji ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, na zebraniach pracowników naukowych poszczególnych Zakładów lub na spotkaniach pracowników Zakładów z władzami IH i AP.

10.5. Zakres, formy udziału i wpływu interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów, i interesariuszy zewnętrznych na doskonalenie i realizację programu studiów.

Każdy interesariusz wewnętrzny (pracownik, student, absolwent) ma możliwość wywierania wpływu na doskonalenie programu studiów. Pracownicy mogą to czynić na posiedzeniach Rady IH, zgłaszać wnioski indywidualnie lub poprzez kierowników zakładów naukowych IH. Głównym sposobem wpływu studentów na doskonalenie programu studiów jest pozyskanie ich opinii, a także spotkania z dyrekcją IH. Spotkania ze studentami kierunku Historia umożliwiają poznanie opinii studentów na temat aktualnych programów studiów i przebiegu procesu uczenia się. W protokołowanych spotkaniach ze studentami akredytowanego kierunku uczestniczą władze IH oraz opiekun kierunku. Na spotkaniach studenci zgłaszają różnorodne postulaty zarówno o charakterze programowym jak i organizacyjnym, nierzadko bardzo dyskusyjne, ale zawsze będące odzwierciedleniem nurtujących społeczność studencką problemów. Spotkania ze studentami oraz podejmowanie uwag i sugestii sprzyja tworzeniu równorzędnych relacji pomiędzy kadrą naukowo-dydaktyczną i środowiskiem studenckim.

W IH periodycznie organizowane są protokołowane spotkania z pracodawcami. W trakcie tych spotkań dokonano oceny dostosowania efektów uczenia się do potrzeb rynku pracy, omawiane są obowiązujące programy studiów i przedstawiane propozycje ich udoskonalenia. Zgłaszane przez interesariuszy zewnętrznych sugestie i propozycje są następnie omawiane na spotkaniach Rady Instytutu, pod kątem celowości, zgodności z programem studiów i możliwości ich wprowadzenia do programów.

10.6. Sposoby wykorzystania wyników zewnętrznych ocen jakości kształcenia i sformułowanych zaleceń w doskonaleniu programu kształcenia na ocenianym kierunku.

Ostatnia ocena kierunku Historia w AP odbyła się w 2013 r. Uwagi pokontrolne ZO PKA dotyczyły infrastruktury dydaktycznej i naukowej, a w szczególności konieczności dostosowania budynku IH do potrzeb osób niepełnosprawnych. Pełna adaptacja budynku do potrzeb osób niepełnosprawnych jest procesem kosztochłonnym i kompetencyjnie niezależnym od władz IH, jednakże wprowadzone zostały doraźne rozwiązania polegające na przeniesieniu części zajęć (w miarę możliwości) do budynku spełniającego standardy dostępności osób niepełnosprawnych.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 10:

.....

Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów

Analiza SWOT programu studiów na ocenianym kierunku i jego realizacji, z uwzględnieniem szczegółowych kryteriów oceny programowej

	POZYTYWNE	NEGATYWNE
Czynniki wewnętrzne	<p>Mocne strony</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Doświadczona i profesjonalna kadra wchodząca w skład Instytutu Historii; 2. Rozwój form współpracy z otoczeniem zewnętrznym; 3. Stale wzmacniający się wizerunek Instytutu w otoczeniu zewnętrznym; 4. Praca w niewielkich liczbowo grupach umożliwiające zindywidualizowanie osiągnięcia efektów uczenia się; 5. Zwiększenie współpracy z interesariuszami wewnętrznymi w zakresie wykorzystania wypracowanych przez nich wyników prac (ankiet, wniosków itp.). 	<p>Słabe strony</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ograniczone środki finansowe na uatrakcyjnienie studiów na kierunku Historia; 2. Niewielkie zainteresowanie studiami e-learningowymi i innymi formami studiowania na odległość; 3. Niewielkie zainteresowanie studentów i pracowników wymianą międzynarodową; 4. Nieelastyczne możliwości szybkiego reagowania na zmiany na rynku pracy w czasie realizacji już przyjętego programu studiów; 5. Niewielkie w stosunku do możliwości zaangażowanie studentów w proces angażowania się w badania prowadzone przez pracowników IH.
Czynniki zewnętrzne	<p>Szanse</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dalsze umiędzynarodowienie studiów; 2. Wprowadzenie oferty studiów odbiegających od tradycyjnej formy osiągania efektów uczenia się; 3. Zwiększanie współpracy z podmiotami zewnętrznymi, m.in. poprzez komercjalizację badań; 4. Zwiększenie działań promujących Instytut Historii oraz badań prowadzonych przez jego pracowników; 5. Zwiększenie aktywności w mediach tradycyjnych i elektronicznych. 	<p>Zagrożenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Spadek potencjalnej liczby kandydatów w subregionie słupskim w powiązaniu z istnieniem konkurencyjnych ośrodków w odległości 250 km oferujących studia na kierunku Historia; 2. Niska atrakcyjność Słupska oraz jego peryferyjne względem dużych ośrodków miejskich położenie; 3. Zbyt częste zmiany prawa krajowego regulujące zasady i warunki prowadzenia studiów na kierunkach humanistycznych, w tym na kierunku Historia; 4. Wzrost biurokracji i wdrażanie nieefektywnych rozwiązań proceduralnych; 5. Niski poziom wynagrodzeń absolwentów kierunku Historia, zatrudnionych w tzw. przestrzeni, obniżający atrakcyjność studiów.

(Pieczęć uczelni)

.....
(Kierownika jednostki)

.....
(podpis Rektora)

Słupsk, dnia 26.02.2020 r.
(miejsowość)